

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 16/12
дана 13. децембра 2012. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за борбу против организованог криминала, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, Верољуба Цветковића, Надежде Мијатовић, Драгољуба Ђорђевића и Наде Зец, чланова већа, са судијским помоћником Жаком Павловићем, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљених АА и др.**, због кривичних дела злочиначко удруживање из члана 346. став 1. Кривичног законика (у даљем тексту КЗ) и др., одлучујући о жалбама: Тужилаштва за организовани криминал, окривљених: **АА1, АА2, АА3, АА4, АА5, АА6**, браниоца окривљеног АА – адвоката АБ, браниоца окривљеног ББ – адвоката БА, браниоца окривљених **ББ1 и ББ2** – адвоката БА1, браниоца окривљеног ББ3 – адвоката БА3, браниоца окривљеног ББ4 – адвоката БА4, браниоца окривљеног ББ5 – адвоката БА5, браниоца окривљеног ББ6 – адвоката БА6, браниоца окривљеног ББ7 – адвоката БА7, браниоца окривљеног ББ8 – адвоката БА8, браниоца окривљеног ББ9 – адвоката БА9, браниоца окривљеног ВВ – адвоката ВА6, браниоца окривљеног ВВ1 – адвоката ВА1, браниоца окривљеног ВВ2 – адвоката ВА2, браниоца окривљеног ВВ3 – адвоката ВА3, браниоца окривљеног ВВ4 – адвокат ВА4, браниоца окривљеног ВВ5 – адвоката ВА3, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1.бр.95/10 од 09. марта 2011.године, у седници већа одржаној у периоду од 07. до 13. децембра 2012.године, којој су присуствовали: заменик Тужиоца за организовани криминал Мирјана Илић, окривљени: АА, ББ, АА1, **ББ1, ББ2, ББ3** и ВВ4 и браниоци адвокати: БА1, БА4, БА53 (по заменичком пуномоћју за адвоката БА5), БА6, ВА2 (дана 11. децембра, по заменичком пуномоћју, адвокат АД), ВА4 и ВА3, те судски тумач за глувонеме СС, а одсуствовали уредно обавештени окривљени: АА2, ВВ8, ББ5, ББ6, ББ7, ВВ, ВВ1, ВВ2, ВВ3, ВВ6, ВВ5 и ВВ7, као и браниоци адвокати: АБ, БА, БА3, ОО1, ОО, БА7, БА9, ВА1, дана 13. децембра 2012.године донео је:

ПРЕСУДУ

I

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе окривљених: АА1, АА2, АА3, АА4, ВВ6, ВВ7, браниоца окривљеног АА – адвоката АБ, браниоца окривљеног

ББ – адвоката БА, браниоца окривљених ББ1 и ББ2 – адвоката БА1, браниоца окривљеног ББ3 – адвоката БА3, браниоца окривљеног ББ4 – адвоката БА4, браниоца окривљеног ББ5 – адвоката БА5, браниоца окривљеног ББ6 – адвоката БА6, браниоца окривљеног ББ7 – адвоката БА7, браниоца окривљеног ББ8 – адвоката БА8, браниоца окривљеног ББ9 – адвоката БА9, браниоца окривљеног ВВ – адвоката ВА6, браниоца окривљеног ВВ1 – адвокат ВА1, браниоца окривљеног ВВ2 – адвоката ВА2, браниоца окривљеног ВВ4 – адвоката ВА4, браниоца окривљеног ВВ5 – адвоката ВА3, као и жалба заменика Тужиоца за организовани криминал у односу на окривљене: АА, ББ, АА1, ББ1, ББ8, АА3, АА4, ВВ6, ВВ7, ББ3, ББ4, АА2, ББ5, ББ6, ББ7, ББ9, ВВ, ВВ5, ГГ1, ВВ2, ББ2, ВВ8, ВВ1, ГГ2, ВВ4 и ГГ3, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1.бр.95/10 од 09. марта 2011.године у односу на окривљене који су наведени у овом ставу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

II

ПОВОДОМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног ВВ3, адвоката ВА3, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1.бр.95/10 од 09. марта 2011.године, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, **окривљеног ВВ3**, са личним подацима као у првостепеној пресуди, због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, на основу чланова 4, 42, 43, 45 и 54 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од **5 (пет) месеци**, док се у преосталом делу који се односи на кривично дело из члана 221 став 3 Кривичног законика жалба браниоца окривљеног ВВ3, адвоката ВА3, у односу на ово кривично дело, **ОДБИЈА** као неоснована, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1.бр.95/10 од 09. марта 2011.године у непреиначеном делу у односу на окривљеног ВВ3 и предметно кривично дело, **ПОТВРЂУЈЕ**.

III

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног ВВ3, адвоката ВА3, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1.бр.95/10 од 09. марта 2011.године у делу који се односи на окривљеног ВВ3 и кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 1 Кривичног законика, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење према **окривљеном**

ВВ3, званом "вв3", ЈМБГ __, од __ рођеном __.године у __, од оца __ и мајке __, девојачко __, са пребивалиштем у __, улица __ број __, држављанину Републике Србије, са завршеном економском школом, по занимању економисти, војску служио __.године на __, води се при ВЕ Војне полиције, ожењеном, оцу четворо деце, осуђиваном (пресудом Општинског суда у Чачку К.бр.519/94 од 20.12.1995.године због кривичног дела из члана 53 став 2 КЗ РС на казну затвора у трајању од 3 месеца; пресудом Окружног суда у Чачку К.бр.6/96 од 15.06.1996. године због кривичног дела из члана 33 став 1 ЗООМ РС, члана 54

став 2 КЗ РС, члана 47 став 1 КЗ РС, у вези члана 19 став1 КЗ СФРЈ на казну затвора у трајању од 2 године; пресудом Општинског суда у Чачку К.бр.22/98 од 26.02.1998. године због кривичног дела из члана 33 став 1 ЗООМ РС на казну затвора у трајању од 4 месеца условно на једну годину; пресудом Општинског суда у Чачку К.бр.316/98 од 11.06.1998. године због кривичног дела из члана 147 став 1 КЗ РС на казну затвора у трајању од 3 месеца условно на једну годину и пресудом Општинског суда у Чачку К.бр.270/2004 од 27.10.2004. године због кривичног дела из члана 233 став 3 КЗ РС на казну затвора у трајању од 4 месеца условно на једну годину)

на основу члана 422 став 3 Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је:

дана 21. јула 2006.године, у вечерњим часовима, у Београду, преузео путничко моторно возило марке "BMW", тип 520, плаве боје, регистарских ознака "HEF-B 520", са ознаком шасије "_" и одвезао га у Чачак, где је организовао прекуцавање оригиналног броја шасије на том возилу, укуцавањем ознаке "5" у ознаку "6", након чега је остао измењени лажни број шасије "_", а потом и монтирање лажних регистарских таблица са регистарском ознаком "_", које су претходно прибављене извршењем кривичног дела крађа на штету ОО, а све у намери да се тако сачињене лажне јавне исправе употребе као праве,

- чиме би извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 1 Кривичног законика (у првостепеној пресуди описано под I-8).

IV

Поводом жалбе браниоца окривљеног ВВ9, адвоката ОО и по службеној дужности у односу на окривљеног ББ11, на основу члана 20 Законика о кривичном поступку, према **окривљенима**

ББ11 ЈМБГ __, рођеном __.године у __, од оца __ и мајке __, девојачко __, са пребивалиштем у __, улица __ број __, држављанину Републике Србије, са завршеном средњом машинском школом, по занимању приватник, разведен, отац двоје деце, неосуђиван и

ББ9, ЈМБГ __, рођеном __. године у __, од оца __ и мајке __, девојачко __, са пребивалиштем у __, улица __ број __, држављанину Републике Србије, са завршеном школом унутрашњих послова, по занимању полицајац, ожењен, отац двоје малолетне деце, неосуђиван

ОБУСТАВЉА СЕ ПОСТУПАК

услед смрти.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К.По1.број 95/10 од 09.03.2012.године, оглашени кривим су кривим: окривљени АА - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15 и 16), кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 и члана 34 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 1) и кривичног дела превара у помагању из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 35 КЗ (описано у другом ставу изреке); окривљени ББ - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 1, 3, 4, 7, 12, 15 и 16), кривичног дела злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 3 у вези става 1 и члана 34 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 3) и кривичног дела превара у помагању из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 35 КЗ (описано у другом ставу изреке првостепене пресуде); окривљени АА1 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 2, 5, 6 и 9); окривљени ББ1 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 5, 8, 9, 11 и 13); окривљена ББ2 - због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 13); окривљени ББ3 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке, под тачкама 11 и 13); окривљени ББ4 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 3 и 4); окривљени АА1 - због продуженог кривичног дела прикривање прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 9); окривљени ВВ8 - због продуженог кривичног дела прикривање прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 12); окривљени АА3 - због продуженог кривичног дела прикривање прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 5, 14, 15 и 16) и кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ (описано у ставу петом изреке првостепене пресуде); окривљени ВВ9 - због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ (описано у трећем ставу изреке првостепене пресуде); окривљени ББ5 - због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ и кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 33 КЗ (описана у тачки 3 у ставу првом изреке првостепене пресуде); окривљени ББ6 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 1, 3, 4 и 14); окривљени ББ7 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке

првостепене пресуде, под тачкама 4 и 12); окривљени ББ8 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 14 и 16); окривљени ББ9 - због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 5); окривљени АА4 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 3 и 7) и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде у тачки 3); окривљени ГГ1 - због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 15), кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ (описано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, у тачки 1) и кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ (описано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, под тачком 2); окривљени ВВ - због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 1); окривљени ВВ1 - због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде у тачки 2); окривљени ВВ2 - због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 7); окривљени ВВ3 - због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 1 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 8); окривљени ВВ6 - због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.), (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 3); окривљени ГГ2 - због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачком 5); окривљени ВВ4 - због кривичног дела превара из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ (описано у ставу другом изреке првостепене пресуде); окривљени ВВ5 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 5, 14 и 16) и окривљени ВВ7 - због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ, (описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 2 и 10).

Окривљенима који су оглашени кривим за више кривичних дела, првостепени суд је, сходно члану 60 став 1 КЗ, претходно утврдио појединачне казне и то: АА - за кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и за кривично дело превара у помагању из

члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ и члана 35 КЗ (применом члана 56 и 57 КЗ), казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци; ББ - за кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.), казну затвора у трајању од 3 (три) године, за кривично дело злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ и члана 34 КЗ (применом одредби члана 56 и 57 КЗ) казну затвора у трајању од 1 (једне) године и за кривично дело превара из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ и члана 35 КЗ (применом чланова 56 и 57 КЗ) казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци; АА3 - за кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.), казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, а за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци; ББ5 - за кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.), казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године; АА4 - за кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.), казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, а за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца (провери); ГГ1 - за кривичног дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.), казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и ВВ3 - за кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (применом члана 56 и 57 КЗ) казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, а за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 1 КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

Након тога је, због наведених кривичних дела, сходно члановима 4, 42, 43, 45 и 54 КЗ, осудио окривљене: АА - на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 4 (четири) месеца, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 14.05.2010.године; ББ – на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 3 (три) месеца, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 28.09.2009.године; АА1 – на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 18.09.2009.године; ББ1 – на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 9 (девет) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 11.02.2011.године; ББ3 - на казну затвора у трајању 2 (две) године и 4 (четири) месеца, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 25.10.2008.године до 11.02.2011.године; ББ4 - на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци; АА2 – на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у

притвору од 22.05.2007.године до 14.08.2007.године; АА3 - на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 29.06.2007.године; ВВ9 – применом чланова 56 и 57 КЗ на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 14.08.2007.године; окривљеног ББ5 – на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 5 (пет) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 14.06.2007.године; окривљеног ББ6 – на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 21.02.2008.године; окривљеног ББ7 – применом чланова 56 и 57 КЗ, на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 14.08.2007.године; окривљеног ББ8 – на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 06.07.2007.године; окривљеног ББ9 – на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 21.02.2008.године; окривљеног АА4 – на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 21.02.2008.године; окривљеног ГГ1 – на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 21.02.2008.године; окривљеног ВВ – на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци; окривљеног ВВ2 – на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци; окривљеног ВВ3 – на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци; окривљеног ВВ5 – на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 23.04.2010.године до 21.09.2010.године и окривљеног ВВ7 – на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору од 28.06.2010.године до 28.10.2010.године, док је, на основу чланова 4, 42, 54, 56, 57, 64, 65 и 66 КЗ, изрекао условне осуде окривљенима: ББ2, ВВ8, ВВ1, ВВ6, ГГ2 и ВВ4 тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци и одредио да се исте неће извршити ако, за време проверавања од 3 (три) године, не учине нова кривична дела.

Истом пресудом, на основу члана 355 тачка 2 ЗКП, ослобођени су од оптужбе окривљени: ГГ3 - да је током марта 2007.године извршио кривична дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) и злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ; ББ11 - да је у периоду од 03.09.2006.године до 10.09.2007.године извршио кривично дело превара у помагању из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 35 КЗ; ВВ7 - да је крајем августа 2006.године извршио кривично дело превара у помагању из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 35 КЗ.

Истом пресудом, на основу члана 354 став 1 тачка 1 ЗКП, одбијена оптужба према окривљенима: ББ12 - да је 03.09.2006.године извршила кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ; ББ13 – да је у

периоду од 03.07 до 20.07.2006.године извршио кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.); ББ14 – да је у периоду од 03.07. до 20.07.2006.године извршио кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.); ББ1 - да је у периоду од 31.08. до 04.09.2006.године извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 у вези члана 34 КЗ; ББ4, АА2, ВВ8 и ВВ9 - да су извршили кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ; ББ7 - да је почетком новембра месеца 2006.године извршио кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано под тачком 2 у оптужници од 20.08.2007.године); ГГ1 - да је у периоду од 09.08. до 16.09.2006.године извршио кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) (описано под тачком 6 оптужнице од 20.08.2007.године и тачком 5 оптужнице од 05.11.2008.године) и АА4 - да је почетком септембра месеца 2006.године до 10.09.2006.године извршио кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) и кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ (описана под тачком 9 оптужнице од 20.08.2007.године).

Такође, предметном пресудом је, на основу члана 354 став 3 у вези става 1 ЗКП и члана 38 став 2 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, према окривљеном ВВ7 одбијена оптужба да је у периоду од 17.06.2006.године до 22.05.2007.године извршио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ.

На основу чланова 80 и 87 КЗ, изречене су мере безбедности одузимање предмета, па су одузети: од окривљеног АА3 - пиштољ марке "ЦЗ 99", калибра 9 мм, црно сиве боје, без видљивог фабричког броја; од окривљеног ГГ1 - малокалибарска пушка руске производње, без фабричког броја, са почетном ознаком "ААН", марке "ТОЗ 17-01", калибра 5,6 мм, без оквира и саобраћајна дозвола серијског броја "SN _", издата 06.11.2001.године на име "ОО2"; од окривљених АА4 и АА - саобраћајне дозволе и овлашћења која гласе на њихова имена.

Окривљени ВВ4 је обавезан да, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, оштећеном предузећу "Дунав осигурање" из Београда исплати износ од 1.210.920,00 динара.

Окривљени су обавезани да плате паушалне износе и то: АА, ББ, АА1 и ББ1 – по 100.000,00 динара; ББ2, ББ3, ББ4, АА2, ВВ8, АА3, ВВ5, ББ5, ББ6, ББ7, ББ8, ББ9, АА4, ГГ1, ВВ, ВВ1, ВВ2, ВВ3, ВВ6, ГГ2, ВВ7, ВВ4 и ВВ9 – по 30.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења., као и да надокнаде трошкове кривичног поступка, с'тим што је одређено да ће висина истих бити одређена накнадно.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Тужилац за организовани криминал, због повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези члана 439 став 1 тачка 1 ЗКП, погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 у вези члана 440 ЗКП и одлуке о кривичним санкцијама из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да се преиначи и окривљени: АА, ББ, АА1 и ББ1 огласе кривим и због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 Кривичног законика и да им се за исто утврде казне затвора, да се окривљени ББ8, АА4, ВВ6, ВВ7, АА, АА3 и ББ1 и за кривичноправне радње које нису обухваћене изреком побијане пресуде, огласе кривим и осуде због једног продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ и да након тога окривљени: АА, ББ, АА1, ББ1, ББ3, ББ4, АА2, АА3, ВВ9, ББ5, ББ6, ББ7, ББ8, ББ9, АА4, ГГ1, ВВ, ВВ2, ВВ5 и ВВ7 буду осуђени на строжије казне затвора, да окривљени: ББ2, ВВ8, ВВ1, ВВ6, ГГ2 и ВВ4 буду осуђени на казне затвора, да окривљени ББ10 буде оглашен кривим због кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.) и осуђен по закону, а да окривљени ББ11 буде оглашен кривим због кривичног дела превара у помагању из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 35 Кривичног закона и осуђен по закону;

- бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или пак да се преиначи и окривљеном АА "изрекне нижа казна". Тражио је да окривљени и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљеног ББ, адвокат БА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, неправилно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да његов браћеник и он буду обавештени о седници већа;

- окривљени АА1, због свих законских разлога, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање, или преиначи тако што ће он бити ослобођен од оптужбе за кривична дела за која је осуђен, или пак преиначи у погледу одлуке о казни тако што ће да му се изрекне блажа затворска казна или условна осуда. Тражио је да буде обавештен о седници већа;

- бранилац окривљеног ББ1, адвокат БА1, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе за једно продужено кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.), или да се донесе одбијајућа пресуда због апсолутне застарелости кривичног гоњења, или пак да се иста укине и списи врате првостепеном суду на поновно одлучивање. Тражио је да његов браћеник и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљене ББ2, адвокат БА1, због битне повреде одредаба

кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се иста преиначи и окривљена ослободи од оптужбе за једно продужено кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.), или да се донесе одбијајућа пресуда због наступеле апсолутне застарелости кривичног гоњења или да се пак иста укине и списи врате првостепеном суду на поновно одлучивање, а у крајњем случају да се окривљеној изрекне блажа условна осуда, при чему је тражио да окривљена и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљеног ББ3, адвокат БА3, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда у односу на овог окривљеног укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак да се преиначи и окривљеном "изрекне блажа казна затвора". Тражио је да, сходно члану 447 став 2 ЗКП, буде обавештен о седници већа;

- бранилац окривљеног ББ4, адвокат БА4, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде закона и одлуке о казни и трошковима кривичног поступка и паушала, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе, или да се иста преиначи само у погледу одлуке о казни тако што ће се овом окривљеном изрећи условна осуда, или пак да се укине и списи предмета врате првостепеном суду на поновни поступак. Тражио је да буде обавештен о седници већа;

- окривљени АА2, због свих законских разлога, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да се преиначи и АА2 ослободи од оптужбе за кривично дело за које је оглашен кривим и осуђен, или да се пак преиначи у погледу правне квалификације и донесе одбијајућа пресуда због застареле кривичног гоњења, или да се преиначи због одлуке о казни тако што ће се окривљеном изрећи блажа затворска казна, или условна осуда. Тражио је да буде обавештен о јавној седници;

- окривљени АА3, због битне повреде одредаба ЗКП, непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене закона и "алтернативно" због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или пак да се преиначи и да му се изрекне блажа кривична санкција по врсти и висини;

- бранилац окривљеног ВВ9, адвокат ОО, у односу на изреку пресуде под тачком 3, због повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда у том делу укине и предмет врати на поновно одлучивање, или пак преиначи и окривљени ослободи од оптужбе. Тражио је да окривљени и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљеног ББ5, адвокат БА5, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 тачка 1 у вези члана 438 став 1 тачка 8 ЗКП,

погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 437 тачка 3 у вези члана 440 став 1 ЗКП и одлуке о кривичној санкцији из члана 437 тачка 4 у вези члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање, или пак преиначи и окривљени буде ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 33 КЗ, а осуди само због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1, те да му се изрекне блажа кривична санкција;

- бранилац окривљеног ББ6, адвокат БА6, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или пак преиначи тако што ће се окривљени ослободити од оптужбе у смислу члана 423 став 2 ЗКП. Тражио је да, сходно члану 447 ЗКП, окривљени и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљеног ББ7, адвокат БА7, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или пак преиначи и окривљени ослободи од оптужбе за кривично дело које му се ставља на терет. Тражио је да окривљени и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљеног ББ8, адвокат БА8, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе;

- бранилац окривљеног ББ9, адвокат БА9, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и овај окривљени ослободи од оптужбе сходно члану 423 став 1 тачка 2 ЗКП. Тражио је да буде обавештен о седници већа;

- окривљени АА4, због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и он ослободи од оптужбе за кривично дело описано у ставу првом изреке пресуде под тачком 7, а да се у односу на кривично дело из тачке 3 става првог, побијан апресуда преиначи у погледу одлуке о казни и да му се изрекне блажа кривична санкција;

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат БА6, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или пак преиначи и овај окривљени ослободи, сходно члану 423 став 2 ЗКП. Тражио је да његов брањеник и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљеног ВВ1, адвокат ВА1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет

врати првостепеном суду на поновно суђење, или да се преиначи и окривљени ослободи од оптужбе, или пак да се преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљени осуди на блажу казну. Тражио је да окривљени и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљеног ВВ2, адвокат ВА2, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и окривљени осуди на казну затвора у краћем трајању, или да му се изрекне условна осуда или пак да се укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Тражио је да његов брањеник и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљеног ВВ3, адвокат ВА3, због свих законских разлога, са предлогом да се првостепена пресуда укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или преиначи и донесе ослобађајућа пресуда у односу на овог окривљеног за оба кривична дела, или пак да се преиначи у погледу одлуке о казни и окривљеном изрекне блажа затворска казна или условна осуда. Тражио је да његов брањеник и он буду обавештени о седници већа;

- окривљени ВВ6, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и врати првостепеном суду на поновно суђење, или преиначи и он ослободи од оптужбе, или пак преиначи у погледу правне квалификације и одлуке о казни и он осуди на блажу кривичну санкцију. Тражио је да буде обавештен о седници већа;

- бранилац окривљеног ВВ4, адвокат ВА4, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и имовинско-правном захтеву и трошковима кривичног поступка, са предлогом да се побијана пресуда у односу на овог окривљеног преиначи и он ослободи од оптужбе за кривично дело за које је оглашен кривим, или пак да се у односу на истог укине и на основу члана 390 став 1 ЗКП у вези члана 349 тачка 3 ЗКП одбаци оптужница. Тражио је да његов брањеник и он буду обавештени о седници већа;

- бранилац окривљеног ВВ5, адвокат БА3, због повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе, или пак да се преиначи тако да му се изрекне блажа кривична санкција. Тражио је да његов брањеник и он буду обавештени о седници већа и

- окривљени ВВ7, због одлуке о казни, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и да му се изрекне условна осуда.

У одговору на жалбу Тужилаштва за организовани криминал, бранилац окривљеног ВВ7, адвокат СА, је предложила да се иста одбије као неоснована, а првостепена пресуда потврди, при чему је тражила да окривљени буде

обавештен о седници већа.

У одговору на жалбу Тужилаштва за организовани криминал, бранилац окривљеног ББ3, адвокат БА3, је предложио да се иста одбије као неоснована.

У одговору на жалбу, бранилац окривљеног ВВ8, адвокат ОО1, је предложио да се жалба Тужилаштва за организовани криминал одбије као неоснована, а првостепена пресуда у односу на овог окривљеног потврди. Тражио је да окривљени и он буду обавештени о седници већа.

У одговору на жалбу, бранилац окривљеног ВВ2, адвокат ВА2, је предложио да се жалба Тужилаштва за организовани криминал одбије као неоснована.

У поднеску Ктж.бр. 57/12 од 30. јула 2012.године, Тужилац за организовани криминал је изнео мишљење да пресуда К.По1 бр.95/10 од 09.03.2012.године не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона на које у жалбама указују окривљени и њихови браниоци, већ само повреде кривичног закона на које указује јавни тужилац у својој жалби, као и да је чињенично стање погрешно утврђено само у делу на који се указује том жалбом, те да су кривичне санкције исувише ниско утврђене у односу на окривљене: АА, ББ, АА1, ББ1, ББ3, ББ4, АА2, АА3, ББ5, ББ6, ББ7, ББ8, ББ9, АА4, ГГ1, ВВ, ВВ2, ВВ5, ВВ7, ББ2, ВВ8, ВВ1, ВВ6, ГГ2 и ВВ4, уз предлог да се жалба Тужилаштва за организовани криминал уважи и првостепена пресуда преиначи у смислу предлога из исте, а да се остале жалбе окривљених и бранилаца, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 став 2 ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је након оцене жалбених навода и предлога, предлога из одговора на жалбу, те предлога Тужилаштва за организовани криминал из поднеска Ктж.57/12 од 30. јула 2012.године, нашао:

- да су неосноване жалбе Тужилаштва за организовани криминал, окривљених: АА1, АА2, АА3, АА4, ВВ6, ВВ7, браниоца окривљеног АА - адвоката АБ; браниоца окривљеног ББ - адвоката БА, браниоца окривљеног ББ1 - адвоката БА1, браниоца окривљене ББ2 - адвоката БА1, браниоца окривљеног ББ3 - адвоката БА3, браниоца окривљеног ББ5 - адвоката БА5, браниоца окривљеног ББ6 - адвоката БА6, браниоца окривљеног Б7 - адвоката БА7, браниоца окривљеног ББ8 - адвоката БА8, браниоца окривљеног ББ9 - адвоката БА9, браниоца окривљеног ВВ - адвоката БА6, браниоца окривљеног ВВ1 - адвоката ВА1, браниоца окривљеног ВВ2 - адвоката ВА2, браниоца окривљеног ВВ4 - адвоката ВА4 и браниоца окривљеног ВВ5 - адвоката БА3, а да је жалба браниоца окривљеног ВВ3, адвоката ВА3 делимично основана, јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног ВВ3 због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 1 Кривичног законика.

Тако, неосновано се жалбама окривљених: АА1, АА2, АА3 и ВВ6, као и бранилаца окривљених: АА - адвоката АБ, ББ - адвоката БА, ББ1 и ББ2 - адвоката БА1, ББ4 - адвоката БА4, ББ5 - адвоката БА5, ББ6 - адвоката БА6,

ББ8 - адвоката БА8, ББ9 - адвоката БА9, ВВ - адвоката БА6, ВВ1 - адвоката ВА1, ВВ2 - адвоката ВА2, ВВ3 - адвоката ВА3, ВВ4 - адвоката ВА4, првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка.

Наиме, по налажењу овог суда, првостепена пресуда није захваћена битном повредом из члана 438 став 1 тачка 8 ЗКП, јер је њоме у потпуности решен предмет оптужбе. Постоје одређена одступања у чињеничном опису у изреци првостепене пресуде у односу на чињенични опис из диспозитива оптужног акта, собзиром да је првостепени суд изреку исте уподобио оном што је утврдио током доказног поступка, пре свега по питању времена и начина предузимања појединих радњи од стране окривљених. Међутим, када се изврши поређење диспозитива оптужног акта и изреке побијане пресуде, недвосмислено произилази да се ради о кривично-правним догађајима које третира и оптужница, то јест да се пресуда односи само на лица која су оптужена и само на дела која су предмет оптужбе. Стога, првостепени суд предметним изменама није дирао у субјективни и објективни идентитет из оптужбе, већ је чињенични основ само стилизовао и фактички уподобио утврђеном чињеничном стању, јасније и конкретније описавши радње извршења, а остајући у оквирима догађаја и кривичних дела из оптужног акта, при чему није прекорачио оптужни акт, нити је окривљенима ставио на терет већи број, или теже противправне радње, од онога за шта их тужилац терети.

Тако, неосновано се у жалбама истиче да у побијаној одлуци постоје битне повреде из из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП (изрека пресуде неразумљива) и из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП (разлози пресуде нејасни и противречни). Наиме, изрека првостепене пресуде је разумљива, није противречна сама себи, разложима пресуде, ни стању у списима и представља супрстрат утврђеног чињеничног стања. У образложењу првостепене пресуде су дати јасни разлози за сваки став и сваку тачку из изреке, при чему део образложења који се односи на чињенично стање и оцену веродостојности доказа, представља целину која даје одговоре на сва битна питања, значајна за решење конкретне кривичне ствари, тако да су у истом дати одговарајући разлози о одлучним чињеницама и чињеничним закључцима, који су потпуни, логични и детаљно образложени, а овај суд исте у потпуности прихвата. У побијаној пресуди не постоји противречност између онога што се наводи у разложима пресуде о садржини исправа и исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника. Из побијане пресуде јасно и недвосмислено произилази да су закључци првостепеног суда, по питању, времена, места и начина извршења наведених кривичних дела правилни, односно да радње окривљених, онако како су изложене у изреци побијане пресуде, представљају радње извршења кривичних дела која им се стављају на терет, при чему су те противправне радње и кривица на ваљан начин описани, правилно анализирани, индивидуализовани и конкретизовани. Стога, побијана пресуда има прописани садржај, а задовољена је и форма коју закон налаже.

Даље, по налажењу овог суда, првостепена пресуда се не заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати, односно на доказима који су прибављени на начин који није у складу са одредбама ЗКП, тако да се садржи повреду из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП.

Тако, када се имају у виду наредбе о тајном надзору телефонских комуникација у списима предмета, као и законски основ, временски оквир, дела за која су (у време доношења наредби) постојали основи сумње, аудио записи тајног надзора телефонских комуникација су, по налажењу овог суда, прибављени у складу са законом, па се на њима (као доказима), као и на транскриптима тих комуникација, може засновати судска одлука. Наиме, предметни аудио записи телефонских разговора су сачињени по наредбама истражног судије надлежног суда, које представљају саставни део списка предмета. У моменту издавања истих је постојала основана сумња да се радило о припремању кривичних дела организованог криминала, па је примењен члан 504љ у вези члана 232 ЗКП (који је важио у време доношења наредби), тако да су те наредбе засноване на закону. Притом, истражни судија није био везан листом кривичних дела из члана 232 став 1 тачка 3 тада важећег ЗКП, већ чланом 504љ тада важећег ЗКП, који се односи на сва кривична дела организованог криминала, при чему су лица која су била под надзором затим и оптужена за кривично дело организованог криминала, па ни у том смислу није било места издвајању предметних доказа. Стога, по налажењу овог суда, приликом доношења наредби за надзор телефонских комуникација закон није прекршен, а телефонски разговори нису снимани незаконито, пошто се ради о разговорима које су, сходно тада важећим прописима, надлежни државни органи Републике Србије могли да надзиру. Наиме, члан 232 став 2 ЗКП, који је важио у време када су предузете ове мере, као и члан 504е истог ЗКП, између осталог прописују да истражни судија, на писани и образложени предлог јавног Тужилаштва, може наредити надзор и снимање телефонских разговора и других комуникација лица за која постоје основи сумње да су извршила кривична дела набројана у тачкама 1, 2 и 3 члана 504а, па је јасно у којој фази кривичног поступка се предметна мера примењује, посебно што се у законском тексту наводи да је, као услов, довољно постојање "основа сумње". Даље, тада важећи члан 504љ ЗКП је прописивао да су се, у односу на лица за која постоје основи сумње да су "сама, или заједно са другим лицима, припремала кривично дело организованог криминала...", поред осталих мера (пружање симулованих пословних услуга, склапање симулованих правних послова, ангажовање прикривених иследника итд.), могле применити и мере из чланова 232 и 234 ЗКП (надзор и снимање телефонских и других разговора, или комуникација и др.). Тиме је поље примене датих мера проширено за било које кривично дело организованог криминала које се припрема (та дела су одређена чланом 504а ЗКП, у вези члана 2. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала).

С'обзиром на наведено, нису основани жалбени наводи да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка и пресуду засновао на доказу на коме није могао, јер су предметне мере надзора и снимања телефонске комуникације биле потпуно законите у време када су предузете, тако да преслушавањем аудио записа одређеног броја телефонских разговора и читањем преписа истих на главном претресу и коришћењем транскрипата као доказа на коме заснива побијану пресуду, првостепени суд није повредио одредбе кривичне процедуре, посебно што предметни снимци и њихови транскрипти ни за једно оптужено лице не представљају једине, или искључиве доказе на којима је заснована пресуда.

Нису основани ни жалбени наводи браниоца окривљених ББ6 и ВВ, адвоката БА6, да се предметна пресуда заснива на доказу који није изведен на главном претресу - на изјави СС1, уз истицање да је исти саслушан само у истрази у својству окривљеног, да је према њему поступак раздвојен, а да није на главном претресу испитан у својству као сведока. Наиме, СС1 је саслушан на главном претресу дана 14.10.2008.године, а према њему је поступак раздвојен касније, при чему је према осталим окривљенима главни претрес текао у континуитету, тако да није било потребе да се, након тога, записник на ком је дата његова одбрана поново чита на главном претресу.

На крају, нису основани ни жалбени наводи браниоца окривљеног АА – да је првостепена пресуда захваћена повредом из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, јер је, током трајања главног претрес по оптужници ОЈТ – Специјалног тужилаштва КТ.С 8/07 од 20.08.2007.године, исто тужилаштво подигло и оптужницу КТ.С 8/07 од 02.06.2008.године, која није уручена браниоцу, а окривљеном је предата на главном претресу, чиме им је ускраћено право на приговор. Наиме, ради се о релативно битној повреди која није од утицаја на правилно и законито доношење првостепене пресуде, посебно када се има у виду да се окривљени АА о наводима из оптужног акта изјашљавао током предметног кривичног поступка.

Даље, неосновано се жалбама Тужилаштва за организовани криминал; окривљених: АА1, АА2, АА3, АА4 и ВВ6, као и бранилаца окривљених: АА - адвоката АБ, ББ - адвоката БА ББ1 и ББ2 - адвоката БА1, ББ3 - адвоката БА3, ББ4 - адвоката БА4, ББ5 - адвоката БА5, ББ6 - адвоката БА6, ББ7 - адвоката БА7, ББ8 - адвоката БА8, ВВ - адвоката ВА6, ВВ1 - адвоката ВА1, ВВ2 - адвоката ВА2, ВВ3 - адвоката ВА3, ВВ4 - адвоката ВА4 и ВВ5 - адвоката ВА3, првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Наиме, у тим жалбама се не указује на постојање неке чињенице, околности, или пак доказа који нису били цењени од стране првостепеног суда, а који би евентуално довели у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, већ се износи сопствена оцена изведених доказа и одбрана, које је првостепени суд правилно анализирао и оценио, при чему је за своје закључке дао јасне и логичне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Првостепени суд је, током законито спроведеног контрадикторног доказног поступка, извео све потребне доказе, које је, као и одбране окривљених, потпуно и савесно анализирао и оценио (како појединачно, тако и у међусобној повезаности), па је правилно, свестрано и поуздано утврдио све чињенице и околности које су одлучне за исход ове кривично правне ствари и доношење законите и правилне одлуке. Предметна пресуда је стога резултат свеобухватне анализе процесног материјала, у њој су истинито и потпуно утврђене чињенице од важности за доношење законите и правилне одлуке, из којих произилази да су окривљени ББ, АА1, АА, ББ1 ББ2, ББ3, ББ4, АА2, ВВ8, АА3, ВВ5, ББ5, ББ6, ББ7, ББ8, ББ9, АА4, ГГ1, ВВ, ВВ1, ВВ2, ВВ3, ВВ6, ГГ2 и ВВ7 учествовали у извршењу кривичних дела за која су оглашени кривим, у време, месту и на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде.

Тако, првостепени суд је, из изведених доказа (материјалних доказа, одговарајућих налаза вештака, исказа сведока, а посебно из садржине телефонских комуникација између окривљених, које су биле предмет тајног надзора), као и одређених навода из одбрана окривљених, поуздано утврдио да су окривљени ББ, АА1, АА и ББ1, створили организовану групу, којој су се прикључили окривљени ББ2, ББ3, ББ4, АА2, ВВ8, АА3, ВВ5, ББ5, ББ6, ББ7, ББ8, ББ9, АА4, ГГ1, ВВ, ВВ1, ВВ2, ВВ3, ВВ6, ГГ2 и ВВ7, а чији су чланови, у периоду од 17.06.2006.године до 22.05.2007.године, у међународним размерама предузимали противправне радње, тако што су у Србију (Београд и друге градове), организовано довозили моторна возила прибављена чињењем кривичних дела на територији разних европских земаља, "припремали" их за даље протурање (израдом лажних докумената и регистарских таблица, обављањем одговарајућих аутолимарских, механичарских и аутоелектричарских радова, прекуцавањем идентификационих бројчаних и словних ознака на шасијама и сл.) и протурали их продајом у више земаља Блиског Истока, све ради стицања незаконите добити. Притом је такође утврдио да су активности групе планиране за дужи временски период, да су се чланови познавали (директно, или посредно), да је сваки имао унапред одређену улогу без временског ограничења делатности, да су од организатора добијали конкретне налоге и задатке и да су знали и били свесни да делују заједно и организовано, односно да свако од њих има свој задатак у оквиру заједничког, међусобно повезаног и условљеног деловања.

Првостепени суд је правилно закључио која возила су била предмет интересовања чланова ове групе, а у вези са тим и то да је свако од окривљених, који је био ангажован од стране неког од организатора – финансијера, знао шта треба да уради када такво возило буде доведено, па без сувишних речи постижу договоре и даље поступају. Притом је било важно да возила која су украдена на територији страних држава, буду доведена у Србију и смештена на скривена места, пре него што ће крађа бити пријављена и расписана потрага за тим возилом. За возила која су предмет преваре у осигурању, поред чињенице да су возила морала бити купљена и каско осигурана у иностранству, била је неопходна и сарадња власника возила и посредника, да би возило са регуларном документацијом било доведено у Србију, потом да се та документација врати власницима и тек да се након тога у страниој држави пријави наводна "крађа" од стране власника, који су потом добијали накнаду штете по основу каско осигурања. Све радње прикривања су предузимане организовано, што указује да су сви окривљени знали за криминално порекло возила која су доведена у Србију (крађа или превара), те да су иста предмет потраге, чак и у ситуацијама када нису директно и прецизно информисани о начину на који су прибављена и одакле потичу. Даље, првостепени суд је правилно утврдио да је управо због тога било неопходно организовано предузети и друге радње, које су окривљени називали «припремањем», те да су радње повезане са предходним, јер су предузимане ради остваривања јединственог циља – протурања предметних возила, препродајом у иностранству.

Притом, у тренутку када се одлуче да купе возило са криминалним пореклом ради даље препродаје, само се организатори и чланови групе задужени да возило набаве и доведу, упознају са конкретним чињеницама у вези са тим из какве криминалне радње возило потиче, пошто је то неопходно да би

знали које радње треба да предузму ради скривања возила на територији Србије (његовог довожења, евентуалног враћања кључева и документације итд.. Осталим окривљенима, који након тога учествују у «припремању» и превозу возила, ови подаци нису предмет интересовања, с'тим да радње које они предузимају – скривање возила, мењање идентификационих бројева шасије и бројева регистарских ознака, прављење и коришћења фалсификоване документације, превозе тих возила кроз Србију са другим регистарским ознакама и сл., јасно указују да су у функцији скривања порекла возила, што искључиво води једином могућем и логичном закључку - да возила потичу из кривичних дела и да је онима који предузимају радње тзв. "припремања" то добро познато, јер је разлог што се дата возила морају крити, а на њима чинити измене, то што су под потрагом, а свима њима је циљ да иста, без обзира на то, стигну до потенцијанлих купца и да се њиховом продајом оствари имовинска корист.

Вредност возила која су била предмет прикривања, првостепени суд је утврдио вештачењем од стране судских вештака ЕЕ и ЕЕ1, при чему су конкретне вредности истих детаљно изложене на странама 109 и 110 побијане пресуде. Притом је посебно имао у виду чињеницу да су вештаци своје налазе о вредности возила дали упоређујући податке који се о возилима налазе у списима са каталожском вредношћу тих возила и да нису вршили непосредан увид у возила, јер је већи део тих возила враћен власницима и овлашћеним лицима.

На крају, првостепени суд је, поуздано и детаљно утврдио појединачне противправне радње сваког од окривљених у оквиру активности ове групе, које је детаљно описао у изреци побијане пресуде и објаснио у образложењу исте на странама од 118 до 205. Поред тога, првостепени суд је утврдио и у изреци побијане пресуде описао и остале противправне радње које су предузели поједини окривљени, а своје чињеничне закључке у вези истих је детаљно изложио у образложењу, на странама 205 до 215.

Првостепени суд је при томе, дао ваљане разлоге у вези са анализом и оценом веродостојности изведених доказа. Тако, када су у питању искази сведока које је прихватио, првостепени суд је правилно закључио да су логични, међусобно сагласни и поткрепљени другим материјалним доказима, при чему је дао детаљне и исцрпе разлоге у вези са анализом и оценом веродостојности тих исказа. Сведоци чији су искази прихваћени су, и по налажењу овог суда, јасно, недвосмислено, детаљно и хронолошки описали битне чињенице и околности, које се односе на инкриминисане догађаје. Првостепени суд је прихватио и остале доказе (како писане доказе, тако и оне у форми и видео и аудио записа и друге), правилно оценивши да су сагласни, како међусобно, тако и са другим изведеним доказима, те да се махом ради о исправама, или писаним актима и документима, који су или издати од стране надлежних органа, или су настали у вези са овим поступком, а истинитост њихове садржине, па тиме и веродостојност, ничим није доведена у сумњу. Првостепени суд је правилно анализирао и оценио и налазе и мишљења вештака, па им је правилно поклонено веру, оценивши да су дати у свему у складу са правилима науке и вештине - стручно, објективно и аргументовано.

С обзиром да је првостепени суд на правилан начин анализирао и оценио

све изведене доказе, то значи и да су и аудио записи и транскрипти телефонских комуникација које су биле предмет надзора, тумачени управо у "корелацији" са осталим, преваходно материјалним доказима, при чему је поуздано и недвосмислено утврђено који телефонски разговори се односе на предузимање противправних радњи и шта из истих произилази. Наиме, првостепени суд је, након потпуне анализе снимљених телефонских разговора, правилно закључио да из садржине неких од тих разговора произилази да се поједини окривљени познају (договарају се да се виде, разговарају о поверљивим стварима итд), да постоји и сложенија повезаност између њих - одређена организованост и међусобна координација, али и да се у појединим случајевима ради о тзв. "шифрованим разговорима", јер се из начина комуницирања и чињенице да се користе поједини термини и скраћенице, може закључити да је циљ да се, уколико се разговор прислушкује, не открије права садржина и циљ разговора и делатност о којој причају – прикривање и припремање за даљу продају моторних возила која су прибављена извршењем кривичних дела. Наиме, уместо отвореног разговора о догађајима и појавама, употребљавају се уопштени и неодређени термини и флоскуле, који би се могли повезати са законитом трговином моторним возилима, али је евидентно да се не односе на легално прибављена моторна возила и препродају истих, као и да се саговорници, и поред непрецизности и недоречености у међусобној комуникацији, недвосмислено добро разумеју, о коме, или о чему говоре. Стога је првостепени суд правилно закључио да окривљени (и отворено и у шифрама) разговарају о незаконитој активности, усмереној на прикривање и даље протурање моторних возила прибављених извршењем кривичних дела, те проблемима који су се јављали током исте.

Првостепени суд је на правилан начин интерпретирао одбране окривљених и исте је правилно анализирао и оценио (појединачна оцена, оцена у њиховој међусобној вези, као и у склопу са осталим изведеним доказима), при чему је детаљно и на одговарајући начин образложио разлоге због којих је прихватио, или није прихватио, поједине наводе из истих. Притом је правилно прихватио одбране окривљених који су признали предузимање противправних радњи (нпр. окривљеног ББ), јер су наводи из њихових одбрана проверени и у битном потврђени осталим изведеним доказима, при чему је јасно и детаљно објаснио, којим то доказима су одбране потврђене, шта је утврђено из истих итд..

Са друге стране, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио поједине наводе из одбрана окривљених, при чему је и за то дао детаљне и ваљане разлоге (који су ближе наведени у образложењу првостепене одлуке, како у делу у коме су појединачно анализирани одбране, тако и у делу у коме су изложене конкретне противправне радње – стране 118 до 215). Наиме, након исцрпне анализе предметних одбрана, првостепени суд је нашао да одређене тврдње из истих не само да су међусобно противречне (пошто су се поједини окривљени, о неким битним чињеницама и околностима, током предметног кривичног поступка различито изјашњавали, мењајући своје наводе), него су и у супротности са одбранама окривљених који су признали извршење кривичног дела и детаљно и хронолошки описали противправне радње које су предузете, као и са изведеним доказима - исказима сведока и материјалним доказима (писаном документацијом, одговарајућим видео и аудио

снимцима и транскриптима телефонских разговора), налазима вештака и др.. Стога је првостепени суд правилно закључио да су наводи из одбрана окривљених који су оповргнути изведеним доказима, неуверљиви и нелогични, па тиме неосновани и дати са циљем да се избегне, или умањи кривица за предузете противправне радње.

Првостепени суд је правилно поступио када је одбио неке од доказних предлога, при чему је, на странама 112 и 113 побијане одлуке, дао детаљне разлоге због чега сматра да ти докази нису неопходно потребни да би се правилно и истинито утврдило чињенично стање, исправно закључивши да су исти, имајући у виду друге изведене доказе, сувишни (јер нису од утицаја на другачије сагледавање чињеничног стања), те да би њихово извођење, обзиром на обимност предмета, број окривљених, количину других изведених доказа и трајање кривичног поступка, било противно начелима економичности и целисходности.

Првостепени суд је, у погледу субјективног односа учинилаца према кривичним делима, правилно закључио да су именовани окривљени противправне радње предузели са директним умишљајем, као обликом виности (из члана 25 КЗ), јер су били свесни својих радњи и последица истих и хтели њихово наступање, а тиме и извршење дела, при чему је о томе у побијаној пресуди дао ваљане разлоге. Наиме, из изведених доказа произилази да су окривљени били свесни да су се удружили у организовану групу да би прикривали моторна возила за која су знали да су прибављена кривичним делом и иста даље протурали у земље Блиског истока, да делују као група и да су њен део, да је у оквиру активности исте све унапред организовано, при чему свако од њих има унапред одређену улогу и предузима противправне радње и обавља задатке који су му поверени, те да је њихово деловање у узрочно-последичној вези са деловањем других чланова, јер је заједничко, повезано и међусобно условљено, као и да је код њих постојала воља да буду чланови организоване групе и свест да учествују у ланцу незаконите трговине моторним возилима која су прибављена чињењем кривичних дела и да тиме врше кривична дела, све са циљем да стекну противправну имовинску корист.

Како за кривично дело прикривања није битно којом врстом кривичног дела је прибављена ствар која се протура, првостепени суд је правилно закључио да није потребно посебно утврђивати детаље сазнања окривљених у вези са тим да ли конкретно возило потиче из кривичног дела крађе или неког другог кривичног дела, већ да је довољно утврдити да су окривљени били потпуно свесни и упознати са чињеницом да возила потичу из кривичног дела и да су на њима радили као организована група, са циљем даљег протурања.

Такође, првостепени суд је правилно закључио да су, и када су у питању друге противправне радње, окривљени поступали са директним умишљајем, јер су били свесни забрањености конкретних радњи које су предузимали и последица истих, али да су хтели њихово наступање, а тиме и извршење предметних кривичних дела (ББ5, АА4, ГГ1 - када је у питању кривично дело из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, окривљени АА – када су у питању кривична дела фалсификовање исправе подстрекавањем из члана 355 став 2 у вези става 1 и члана 34 КЗ и превара у помагању из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана

35 КЗ, окривљени ББ - када је у питању кривична дела превара у помагању из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 35 КЗ и злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 3 у вези става 1 и члана 34 КЗ, окривљени окривљени ВВ4 – када је у питању кривично дело превара из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ, окривљени АА3 - када је у питању кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и окривљени ГГ1 - када је у питању кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ).

Првостепени суд је и по питању осталих елемената кривице окривљених дао вањане разлоге, собзиром да је, поред тога што је поуздано утврдио да су са умишљајем предузели противправне радње које су законом предвиђена као кривична дела, утврдио и да су у време предузимања истих били урачунљиви, пошто су душевно здраве особе, код њих није утврђено постојање душевних болести, душевне заосталости, нити привремених душевних поремећаја који би, у време предузимања противправних радњи, битно утицали на њихове способности да схвате значај дела и могућности да управљају својим поступцима, о чему је дао одговарајуће разлоге, потпуно опредељући ниво њихове кривице у смислу члана 22 став 1 КЗ.

Собзиром на то, као неосноване су оцењене жалбе окривљених и бранилаца у делу у којима се наводи да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, те да доказима који су спроведени током кривичног поступка који је предходио пресуди која се побија, нису потврђене оптужбе да су окривљени извршили кривична дела за која су оглапени кривим и осуђени.

Тако су неосновани наводи из жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката БА, којим оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у вези извршења радње описане у тачки 7, у ставу један изреке првостепене пресуде, јер окривљени ББ ни на који начин није протурао аутомобил марке „Опел Вектра“, плаве металик боје. Наиме, током предметног кривичног поступка је утврђено да га је окривљени АА обавестио о том возилу, да су разговарали о његовој цени и да су га заједно преузели у Новом Саду, па су правилни закључци првостепеног суда да је окривљени ББ узео учешће протурању тог аутомобила. Даље, неосновани су наводи везани за радње описане под тачкама 12, 15 и 16 у ставу један изреке првостепене пресуде, којима се спори да је овај окривљени имао сазнања да су возила била предмет извршења кривичних дела и истиче његова наводна "заблуда" о пореклу истих, собзиром на правилне и детаљно образложене чињеничне закључке првостепеног суда у вези са тим. Даље, нису основани ни жалбени наводи који се тичу радњи описаних у ставу два у тачки 9 изреке побијане пресуде - да је, приликом куповине возила марке „Голф“, умишљај окривљеног био усмерен на даље протурање тог аутомобила у смислу продаје трећем лицу, а не и на учешће у превари осигуравајућег друштва „Дунав“. Наиме, он није непосредно учествовао у предузимању конкретних радњи везаних за наплату штете од осигурања, нити је очекивао непосредну корист у вези са тим, али се читав тај догађај мора посматрати у целини, собзиром да из изведених доказа произилази да је имао сазнања у вези намере власника возила у односу на осигуравача и да све радње које су предузете ради одвожења предметног возила и његове продаје у иностранству фактички предходе пријави нестанка возила и наплати "штете" од осигурања. На крају,

неосновани су и наводи из предметне жалбе који се тичу кривичног дела злоупотреба службеног положаја подстрекавањем (описано у трећем ставу изреке побијане пресуде), посебно када се има у виду да је током предметног кривичног поступка поуздано утврђено да је окривљени ББ подстрекао сада покојног ВВ9, који је у време предузимања инкриминисаних радњи био полицајац, да му да податке о возилу „Wolkswagen Tuareg“, рег.озн. __, како би их искористио приликом преиначавања бројева шасије и мотора на другом, истом таквом возилу, које је имао намеру да прикрије и прода. Стога је јасно да је његовим умишљајем било обухваћено и подстрекавање сада покојног ВВ9 да уради нешто недозвољено. То значи да су конкретно утврђене и описане и радње у вези са овим кривичним делом. На крају, учешће у незаконитим делатностима се не може правдати мотивом да се "поврати" дуговани новац.

Даље, као неосновани су оцењени и наводи из жалбе браниоца окривљеног ББ5, адвоката БА5. Наиме, када су у питању радње описане под тачком 3 на страни једанаест побијане пресуде, првостепени суд је правилно утврдио да је окривљени ББ5, заједно са осталим окривљенима, учествовао у противправном протурању теренског возила „VW“, за које је знао да је прибављено кривичним делом и вреди више од 1.500.000,00 динара (вештачењем утврђена на 1.939.557,00 динара), те да то чини као члан организоване групе, при чему су у побијаној пресуди детаљно описане противправне радње за сваког од окривљених, начин како је наведено возило протурано, те ко је, где и како и у које сврхе набавио лажне регистарске таблице, лажну саобраћајну дозволу, лажну међународну саобраћајну дозволу и лажно пуномоћје за коришћење и управљање. Стога су неосновани жалбени наводи да, по питању овог догађаја, првостепена пресуда садржи само законске елементе дела и да недостају конкретне чињенице у вези сазнања окривљеног Будумирова по питању вредности и порекла предметног возила, као ни наводи да нема доказа у вези кривичног дела из члана 355 КЗ.

Поред тога, нису основани ни наводи из жалбе окривљеног АА2. Првостепени суд је јасно утврдио чињенице у вези његовог чланства, улоге и задатака у организованој криминалној групи, без обзира што је осуђен само за једну противправну радњу. Притом је такође правилно и у потпуности утврдио чињенице које се односе на догађај описан у првом ставу изреке побијане пресуде, под тачком 9 и противправне радње које је предузео овај окривљени - сачекао аутобус, обезбедио место где да се исти паркира и возача по потреби. Стога се конкретне противправне радње не могу правдати тврдњама да није знао порекло аутобуса и да је све то учинио без икакве накнаде, да би помогао брату од стрица, окривљеном АА1, који је у лето 2006.године био на одмору у иностранству и који га је замолио да му помогне (уз "једноставно" објашњење да је купио неки аутобус и да треба исти да сачека на бензинској пумпи "Змај" са "вв10" (ВВ10) како би га паркирали, јер лице које га довози "жури да се врати").

Даље, нису основани ни наводи из жалбе окривљеног АА1 којима се првостепена пресуда побија и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. По налажењу овог суда, првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање у вези догађаја који су описани у првом ставу изреке првостепене пресуде, у тачкама 2, 5, 6 и 9 и учешће овог окривљеног у истим.

Притом, правилно није прихватио објашњење да се његове радње, када је у питању догађај описан под тачком 2, своде само на то што је, на молбу окривљеног АА, пристао да окривљеном ВВ7 представи да је истом позајмио новац за куповину путничког возила BMW X5 и пред њим му предао 5.100 евра, које му је АА пре тога дао, а да се касније "из пристојности" јављао ВВ7, који га је звао јер је мислио да су паре његове, да је тако и сазнао да исти није могао да нађе човека од кога је требало да купи поменути BMW, након чега му је АА сугерисао да тражи повраћај новца. Такође није основано ни објашњење у вези догађаја описаног под тачком 5 - да овај окривљени нема никакве везе са камионима, које су у Ваљеву, на плацу ББ9 "бб9", држали окривљени ББ и АА, али да је, када му је за исте рекао ГГ "гг" уз претњу да ће их узети и задржати док му ББ не врати дуг, изјавио да су то његови камиони, да би заштитио ББ1 који му је више пута помогао (о чему је првостепени суд дао детаљно објашњење на страни 146 побијане пресуде). Притом су неосновани и жалбени наводи да је, када су у питању предметни камиони, првостепени суд "помешао" догађаје, временски период радњи и теме о којима АА1 разговара телефоном, јер су закључци првостепеног суда потврђени изведеним доказима и транскриптима разговора које је водио са другим окривљенима. Такође, када је у питању догађај описан у првом ставу изреке под тачком 6 у вези путничког моторног возила марке BMW X3, нису основани жалбени наводи да окривљени АА1, приликом набавке овог возила, није знао да ће власник, након продаје, пријавити да је исто украдено, да је купопродајна цена од 23.000 евра реална и као таква показатељ да није било намере прикривања, те да зато у овом случају нема умишљаја. Наиме, и ово возило је купљено организовано, уз предходни договор, заједничко улагање и ангажовање припадника групе – окривљени АА договара купопродају са ВВ11 (званим "вв11"), обавештава о томе окривљеног АА1, скупљају новац и на крају шаљу возача у _ (ВВ12, кога је управо АА1 обезбедио) да плати и преузме тај аутомобил, исти добија оригинал кључеве и документа, а по устаљеној процедури власник након продаје пријављује крађу да би наплатио штету од осигурања. Самим тим је јасно због чега предметно возило није обијено. Уз све то, првостепени суд је правилно утврдио да је вредност возила - 35.000 евра. Даље, предметном жалбом се првостепена пресуда неосновано побија и у вези са чињеничним стањем по питању догађаја описаног под тачком 9 првог става изреке побијане пресуде, с'обзиром да се закључци о организованом прикривању аутобуса, не заснивају само на чињеници да је, након што је доведен, био паркиран (сакривен) на плацу „_“ у _ , који је у фактичком поседу лица из криминогене средине. Притом, то што, у моменту куповине, предметни аутобус није био под потрагом, што је возач који га је довео поседовао оригиналну документацију и кључеве и што на њему нису постојали трагови обијања, не оповргавају, већ потврђују закључке првостепеног суда у вези са тим како се поступало са возилима која су набављана од власника који су намеравали да врше преварне радње са осигуравајућим кућама.

Даље, неосновано се у жалби браниоца окривљеног ББ1, адвоката БА1, истиче да се докази, на основу којих је донета осуђујућа пресуда, фактички своде само на транскрипте пресретнутих телефонских разговора, који нису довољни за поуздан закључак да је окривљени био један од организатора групе, уз објашњење да није постојала организована криминална група, јер није било трајне сарадње окривљеног и осталих лица, већ само за тачно одређене послове,

те да га познају само окривљени АА, АА1, АА3, ГГ3 и ББ3 - који су са њим обављали само легалне послове (АА1 му је нудио легална возила, а ГГ3 је за њега возио легална возила, јер је имао шенгенску визу), као и окривљени ББ – који ништа није желео да ради са њим, а да је он са тим лицима контактирао и фингирао преговоре о пословима, без намере да са њима било шта ради, али са циљем да извуче новац који му дугују АА1 и АА. По налажењу овог суда, првостепени суд је донео правилне закључке у вези са улогом овог окривљеног у организовању предметне групе, његовој свести о постојању исте и задатака у оквиру ње, те конкретних противправних радњи које је предузео, па се у жалби неосновано наводи да је исти процесуиран само због личног имена, са циљем да се "случају да међународни контекст". То се управо види из активности које је предузео по питању камиона марке „Mercedes“, набављених од КК "кк", јер интензивно прати шта се дешава са њима, организује њихово "улепшавање" и сл., све у циљу да камиони у што бољем стању стигну до границе Турске и Сирије, ради даљег протурања, као и из његових активности када је у питању аутобус „Mercedes“, јер су у његовој организацији, у циљу протурања истог, окривљени ББ2 и ББ3, пронашли лица са хрватским пасошем и симулирали туристичко путовање.

Нису основани ни наводи из жалбе окривљеног АА3 који се односе на непотпуно утврђено чињенично стање. Наиме, неспорно је да је у време предузимања противправних радњи био млађе пунолетно лице. Али, првостепени суд је утврдио степен његове зрелости, па самим тим и његову урачуњивост и способност да расуђује и управља својим поступцима, при чему се учињено не може правдати чињеницама да му је покојни отац био најбољи пријатељ и кум са окривљеним АА, да је растао у његовом друштву и да је према истом гајио посебна осећања након очеве смрти.

Даље, није основана ни жалба браниоца окривљеног ББ4, адвоката БА4, у делу у коме се првостепена пресуда побија због утврђеног чињеничног стања. Првостепени суд је правилно нашао да је доказано да је окривљени ББ4 био члан ове групе и заједно са осталима, у ланцу набавке, прикривања и протурања возила прибављених кривичним делима, имао одређену улогу и задатке, при чему је био свестан да се конкретне радње врше од стране организоване криминалне групе. Поред тога, доказане су и конкретне радње које је предузео - једно возило, на коме нису биле регуларне регистарске таблице, је одвезао до Крушевца и предао ББ6 у са исправама, при чему је знао да су таблице лажне, да је исто прибављено извршењем кривичног дела и да му је вредност преко 1.500.000.00 динара, а на другом возилу (марке „Тouareg“) је у својој радионици поправио оштећења на десним вратима, при чему је знао да је и то возило прибављено извршењем кривичног дела и да су предметна оштећења настала приликом обијања возила, посебно када се има у виду да се, како је сам изјавио, бавио такси-превозом, а повремено и аутолимарским и механичарским пословима и да је "много возила поправљао".

По оцини овог суда, нису основани ни наводи из жалбе браниоца окривљеног ББ3, адвоката БА3 у вези са чињеничним стањем по питању догађаја описаног у првом ставу изреке првостепене пресуде, у тачки 11. Првостепени суд је правилно утврдио да је окривљени ББ3, као члан организоване групе, мотивисан прибављањем противправне имовинске користи,

учествовао у прикривању и протурању аутобуса марке „Setra“, знајући његово порекло (да је украден), а који је предходно од ВВ13, по цени нижој од реалне, набавио окривљени ББ1. Наиме, првостепени суд је правилно закључио да из изведених доказа (писане документације у списима, исказа сведока ВВ14, навода из одбрана окривљених, те садржаја телефонских разговора) произилази да је окривљени ББ3 ангажован да, заједно са возачима ВВ14 и ВВ14, отпутује у Француску и контролише радње око преузимања и довожења аутобуса, а потом и радње око његовог даљег протурања до Турске и Блиског истока. Притом правилно није прихватио објашњење из одбране овог окривљеног - да је и датом приликом у Француску ишао да купи аутомобил, јер се бави препродајом аутомобила које купује у иностранству и да је успут повезао ВВ14 и ВВ15, али није знао због чега иду у Француску, те да је аутобус видео на бензинској пумпи где их је оставио, а да је потом иако више телефонских контаката са ББ1 и распитивао се шта је са возачима ВВ14 и ВВ15, јер је предходно, на његову молбу и уз његове гаранције, В14 позајмио 3.000-4.000 евра, па је хтео да тај новац преузме када дође у Србију да би платио царину. Наиме, нелогично је да ББ1 критичном приликом узима на зајам 3.000-4.000 евра од окривљеног ББ3, коме иначе, како су изјавили, позајмљује 7.000-8.000 евра да купује аутомобиле, а заузврат добија 500, 600 или 700 евра када се тај аутомобил прода, и то када је већ стигао на дестинацију где је наводно хтео да, ради препродаје, купи неко возило. На крају, животна је могућност да сведок ВВ15 није запамтио име и лик окривљеног ББ3, собзиром на чињеницу да га је видео само критичном приликом, те време које је протекло. Поред тога, правилни су и закључци првостепеног суда у вези догађаја описаног у првом ставу изреке првостепене пресуде, у тачки 13 – да је окривљени ББ3, као члан организоване групе, по налогу окривљених АА и ББ1, учествовао у протурању аутобуса марке „Mercedes“, за који је знао да је прибављен извршењем кривичног дела, тако што је, заједно са окривљеном ББ2, проналазио лица која поседују хрватске пасоше (возача и путнике) ради фингирања туристичког путовања, како би протурили предметни аутобус у _ (а што је утврђено на основу писане документације, исказа сведока ВВ16, дела одбране окривљеног ВВ17, те садржине пресретнутих телефонских разговора).

Даље, нису основани ни жалбени наводи браниоца окривљене ББ2, адвоката БА1 да нема доказа да је она била члан ове организоване групе, да је једини разлог њеног процесуирања то што је живела са окривљеним ББ1, да није била упозната са пословима које он уговара, јер "није обичај да жена прича о послу", те да је познавала само АА и ББ3, а да је новац, који је једном приликом носила АА, био намењен куповини стана, јер је током предметног кривичног поступка утврђено да је била члан организоване групе, да је у истој имала тачно одређену улогу и задатке, као и које је конкретне радње предузела - у вези протурања аутобуса „Mercedes“ (ближе описане на страни 188 побијане пресуде) за који је знала да је украден, а све ради стицања незаконите добити.

Такође, ни жалба окривљеног АА4 није основана, јер је доказано да је био део предметне организоване групе, у оквиру које је, као професионални возач, имао тачно одређену улогу и задатке – да по налогу довози аутомобиле и друга моторна возила која су предмет прикривања од стране ове групе, при чему је у вези тога контактирао са једним од организатора групе – окривљеним ББ.

Нису основани ни наводи из жалбе браниоца окривљеног ВВ, адвоката БА6. Првостепени суд је правилно закључио да је овај окривљени знао да учествује у протурању возила прибављеног кривичним делом и да, у том циљу, заједно са окривљеним ББ6, врши измене идентификационих ознака на истом, при чему су конкретне противправне радње које је предузео детаљно описане на странама 118, 120, 121 и 123 побијане пресуде.

Поред тога, ни жалба браниоца окривљеног ВВ1, адвоката ВА1 (која се односи на кривично дело описано под тачком 2 првог става изреке првостепене пресуде), није основана. Наиме, супротно наводима из исте, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, а своје чињеничне закључке у вези са противправним радњама овог окривљеног - да је умишљајно учествовао у скривању аутобуса за који је знао да потиче из кривичног дела и који је требао да буде продат у земљама Блиског истока, је засновао на одбранама окривљених ВВ7, АА1 и АА и изведеним доказима. Са друге стране је правилно поступио када није прихватио објашњење које је дао окривљени у својој одбрани у вези са тим како је дошао у контакт са поменутиим аутобусом - да га је случајно затекао на магистралном путу и потом помогао ВВ7 да га сакрије на оближњем салашу.

Даље, није основана ни жалба браниоца окривљеног ББ9, адвоката БА9 по питању тврдњи да је исти оглашен кривим и осуђен, иако није доказано да је извршио кривично дело из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ. Наиме, по налажењу овог суда, првостепени суд је донео правилне чињеничне закључке у вези са противправним радњама које је овај окривљени предузео - да је преправио бројеве на шасији камиона који је био довежен у његову радионицу, како би се исти поклопили са бројевима који су наведени у лажним документима, као и да је знао да су камиони на којима је требао да ради лимарске радове украдени.

Неосновани су и наводи из жалбе браниоца окривљеног ВВ3, адвоката ВА3 у вези са догађајем који је наведен у првом ставу изреке првостепене пресуде под тачком 8. Наиме, првостепени суд је правилно утврдио да је 21.07.2006.године, у вечерњим часовима, у Београду преузео аутомобил марке „ВМV“, типа 520, плаве боје и довео га у Чачак да би прекуцавањем извршио промену оригиналних бројева шасије, а потом на исто монтирао украдене регистарске таблице, да би 24.07.2006.године ово возило из радионице ВВ3 преузео окривљени ББ1, при чему је предметне противправне радње детаљно описао на странама 59 и 160 побијане пресуде. Стога је правилно, као неосноване, оценио и тврдње из одбране овог окривљеног - да је предметно возило узео на пробу, јер је хтео да га купи, али да је исто вратио пошто је проверио километражу и утврдио да је прешло много више него што је назначено на километар сату.

Даље, нису основани ни жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ2, адвоката ВА2, с обзиром да је утврђено да је 30.08.2006.године, у Бачкој Паланци, по претходном договору са окривљеним ББ, у оквиру ове организоване групе, од НН лица преузео путничко моторно возило марке „Опел“, типа Вектра, произведено 2006.године, по знатно нижој цени од реалне, а знао је да је исто прибављено извршењем кривичног дела превара. Притом, првостепени суд је у довољној мери аргументовао одлучне чињенице у вези са

тим да је овај окривљени био члан организоване групе - када је истој приступио, на који начин је деловао, ко му је давао наредбе и упутства, коме је био одговоран, ко га је од организатора и припадника групе познавао итд. (странице 113 до 118, 151 и др.).

Поред тога, ни наводи из жалбе браниоца окривљеног ВВ5, адвоката БА3, нису основани. Првостепени суд је донео правилне закључке у вези догађаја који је описан под тачком 5 првог става изреке пресуде – да је окривљени ВВ5 од 09. до 11.08.2006.године, у Бечу, од НН лица, ради даљег протурања прибавио три камиона, потом ангажовао возаче (ВВ18, ВВ19 и ВВ20) да их превезу до Новог Сада, где је, уз посредовање окривљеног АА3, два камиона продао окривљеном ББ1, при чему су чињенице везане за довожење ова три камиона, њихово припремање (које подразумева промену бројчаних идентификационих ознака, сачињавање лажних докумената и др.) и даље протурање утврђене на основу исказа сведока, писане документације, налаза вештака, дела одбране окривљених и садржине пресретнутих телефонских разговора и детаљно описане на странама од 142 до 147 побијане пресуде. Даље, правилни су и чињенични закључци простепеног суда у вези са догађајем описаним под тачком 14 првог става изреке побијане пресуде - да је окривљени ВВ5, ради даљег протурања, из Аустрије довезао претходно украден камион са приколицом марке „Volvo“ и организовао његово скривање у Новом Саду, при чему му је било познато порекло тог камиона, јер то произилази из писане документације, налаза и мишљења вештака, дела одбране окривљених и садржине пресретнутих телефонских разговора (а детаљно је описано на странама 192 и 193 првостепене пресуде). На крају, предметном жалбом се неосновано чињенично побија и део пресуде који се односи на догађај описан у тачки 16 првог става изреке првостепене пресуде (детаљно описано на страни 200) - да је окривљени ВВ5 у Аустрији прибавио камион са приколицом марке „Man“ и ради даљег протурања га довезао у Србију, где га је, уз посредство окривљеног АА3, за 16.000 евра предао окривљенима АА и ББ, при чему су сви знали за порекло тог камиона (што све произилази из документације надлежних аустријских органа, дела одбране појединих окривљених и исказа сведока ВВ9, те анализе садржаја телефонске комуникације која је била предмет надзора), па су неосновани наводи окривљеног да је био само "посредник".

По оцени овог суда, није основана ни жалба браниоца окривљеног ББ6, адвоката БА6 у делу у коме се првостепена пресуда побија у вези чињеничног стања, а које је у односу на овог окривљеног утврђено и описано у првом ставу изреке, под тачкама 1, 3, 4 и 14, јер је, супротно оном што се наводи у предметној жалби, доказано да је предузео конкретне противправне радње, које су детаљно описане на странама од 118 - 141 првостепене пресуде.

Жалба браниоца окривљеног ВВ4, адвоката ВА4, није основана. Наиме, првостепени суд је утврдио да је овај окривљени предузео противправне радње које му се стављају на терет, при чему их је детаљно описао на странама 205, 206, 207 и 208 првостепене пресуде, објаснивши у довољној мери своје чињеничне закључке са ким се овај окривљени договорио, на који начин, како је и коме предао кључеве и документацију свог возила, када му је иста враћена, како је и са којим документима поднео лажну кривичну пријаву против непознатог извршиоца итд.. Притом је поуздано утврдио да је управо возило

окривљеног ВВ4, окривљени АА4 одвезао у иностранство и зашто је ББ17 фалсификовао документа за предметно возило - јер су оригинална документа коришћена само да би возило изашло из земље и било одвежено до крајње дестинације, а затим су та документа враћена власнику, како би пријавио крађу и од осигурања наплатио "штету", док су уз поменуто возило даље коришћени поменути фалсификати. На крају, чињеница да је окривљени ВВ4 глумом и да је са њим немогуће комуницирати без тумача није спорна, као ни то да му је решењем Градског центра за социјални рад у Београду, Одељења Вождовац, број 571100-834/2006 од 16.03.2006.године постављен привремени старалац. Али, из истог јасно произилази да је то урађено само за потребе конкретног парничног поступка, да би му се помогло да јасно изрази своју вољу и штити своје интересе у том поступку, при чему му је за привременог стараоца постављена снаха ВВ21, па се само на основу тога, не може аргументовано закључити да његова урачуњивост у време извршења кривичног дела није на одговарајући начин утврђена, или пак да су постојале околности које су привремено спречавале његово гоњење (у смислу некадашњег члана 349 тачка 3 ЗКП), али ни на то да је његова процесна способност у кривичном поступку (да схвати своја права и обавезе, да у њему активно учествује итд.) била искључена. Поред свега тога, његова урачуњивост није оспорена током главног претреса, већ тек у жалбеном поступку.

Даље, ни жалба браниоца окривљеног ББ8, адвоката БА8, није основана. Наиме, по налажењу овог суда, првостепени суд није "погрешно утврдио" да је овај окривљени, по захтеву окривљених ББ и АА, дана 19.09.2006.године, уклонио систем за сателитско праћење камиона ближе описаних у првостепеној одлуци. При томе, првостепени суд није ни могао да, службеним путем, од предузећа " " и " ", као власника камиона, прибави одговарајућу документацију у вези постојања таквих уређаја у камионима, собзиром да из списка произилази да је предузеће " " у међувремену престало. Стога, супротно оном што се у жалби истиче, првостепени суд није погрешно оценио телефонску комуникацију између окривљених ББ8 и ББ, нити је погрешно закључио да је ББ8 био припадник организоване криминалне групе.

Поред тога, ни наводи из жалбе браниоца окривљеног ББ7, адвоката БА7, којима се првостепена пресуда побија због чињеничног стања, нису основани. Наиме, првостепени суд је потпуно утврдио и противправне радње и улогу овог окривљеног, при чему је на јасан и прецизан начин образложио чињенице везане за кривично дело описано у тачки 12 првог става изреке првостепене пресуде - да је окривљени ББ7 извршио ово кривично дело и да је код њега постојао умишљај о заједничком деловању у оквиру организоване групе, како му се то и ставља на терет.

Жалба окривљеног ВВ6 је, по налажењу овог суда, такође неоснована. Наиме, чињенично стање у вези са кривичним делом које је описано под тачком 3 у изреци пресуде, није погрешно и непотпуно утврђено, при чему је првостепени суд правилно поступио када није прихватио наводе из његове одбране, посебно оне везане за писану документацију у списима предмета. Поред тога у првостепеној пресуди су објашњени критеријуми на основу којих је утврђена вредност предметног возила (1.939.557 динара), односно које параметре је вештак имао у виду када је утврђивао ту вредност.

По оцени овог суда, као неосновани су оцењени и жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката АБ. Наиме, у првостепеној пресуди је, за свако од возила која су била предмет противправних радњи, дато образложење у вези са марком, типом и другим карактеристикама, као и о томе да су, пре но што су преузета од стране ове организоване криминалне групе, иста била предмет противправних радњи (украдена, "скинута" са осигурања и сл.), а такође је утврђено и да је овај окривљени имао сазнања у вези са тим.

Са друге стране, овај суд је нашао да нису основани ни наводи из жалбе Тужилаштва за организовани криминал који се односе на поједине радње окривљених које су изузете из чињеничног описа конкретних кривичних дела. Наиме, по оцени овог суда, првостепени суд је правилно закључио да окривљени ББ8, АА4 и ВВ6 нису учествовали у прикривању путничког возила марке „VW Touareg“, тип __, рег.озн. __, јер није било доказа да су имали сазнања да је то возило прибављено кривичним делом, без обзира што су били чланови организоване групе и што су у оквиру исте имали одређене улоге и задатке који су се тицали протурања моторних возила, прибављених кривичним делима. Даље, првостепени суд је правилно закључио да окривљени ББ8 није учествовао у прикривању и протурању путничких моторних возила „Mercedes“ __, „Audi A8“ и „BMW“, тип __, плаве боје, без обзира што је добио фелне од путничког моторног возила те марке (што ни сам није спорио) и што је, на захтев окривљеног АА, израдио дупликат кључева за возила „Audi __“ и „BMW“. Такође, првостепени суд је правилно утврдио да окривљени АА није узео учешће у протурању аутобуса марке „Setra“ тип __, без обзира што је он један од организатора ове групе и што би се из његових телефонских комуникација са окривљеним АА1 (у јулу месецу 2006. године) могло закључити да разговарају о аутобусу исте марке и типа. Уз то, првостепени суд је правилно закључио да окривљени АА3 није учествовао у протурању аутобуса марке „Mercedes“ __, рег. озн. __, с обзиром да је исти само одвезао у Бечмен, у двориште ВВ16. Првостепени суд је правилно закључио и да ББ1 није учествовао у протурању камиона марке „Man“ тип __, без обзира што је један од организатора предметне групе и што је утврђено да је предузимао друге противправне радње усмерене не прибављање и протурање возила крадених у иностранство. На крају, првостепени суд је, по налажењу овог суда, донео правилне закључке у вези учешћа окривљеног ВВ7 у прикривању путничког возила марке „Opel“, типа "Vektra" регистарских ознака "__", при чему је за то дао одговарајуће образложење (страна 155 побијане пресуде). Наиме, овај окривљени се, везано за предметни аутомобил, терети да је пронашао возача – окривљеног АА4 и ангажовао га да предметно возило превезе до Ирака, при чему је једини предложени доказ за те противправне радње – пресретнута телефонска комуникација. Првостепени суд је исту правилно анализирао и оценио, па је правилно нашао да нема довољно доказа да је окривљени ВВ7 учествовао у протурању наведеног возила, са знањем и свешћу да исто потиче из кривичног дела, јер телефонски разговори не могу бити једини доказ на коме ће се засновати осуђујућа пресуда. Стога је правилно предметне радње окривљеног ВВ7 изоставио из описа продуженог кривичног дела за које га је осудио (а које су описане под тачкама 1 до 2 и 1 до 10 изреке пресуде), налазећи да није било довољно доказа за његов умишљај у односу на ово возило, али ни за чињеницу да је он ангажовао окривљеног АА4 за тај посао и евентуално утицао на његово

сазнање о пореклу возила, собзиром да је утврђено да се њих двојица не познају и да не постоји било каква комуникација између њих.

Поред тога, нису основани ни наводи из жалби: Тужилаштва за организовани криминал, окривљених: АА1, АА2, АА3 и АА4, као и бранилаца окривљених: АА - адвоката АБ, ББ - адвоката БА, ББ1 и ББ2 - адвоката БА1, ББ3 - адвоката БА3, ББ4 - адвоката БА4, ББ6 - адвоката БА6, ББ8 - адвоката БА8, ББ9 - адвоката БА9, ВВ - адвоката ВА6, ВВ2 - адвоката ВА2, ВВ3 - адвоката ВА3 (када је у питању кривично дело из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ), ВВ4 - адвоката ВА4 и ВВ5 - адвоката ВА3, којима се првостепена пресуда побија због повреда кривичног закона и материјалног права, а који су, у суштини, засновани на ставу да је побијана пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, те да је због тога дошло до погрешне примене материјалног права и повреде закона.

Првостепени суд је, на правилно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, када је радње које су, у периоду од 17.06.2006.године до 22.05.2007.године, предузели окривљени: АА - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15 и 16, ББ - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 1, 3, 4, 7, 12, 15 и 16, АА1 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 2, 5, 6 и 9, окривљени ББ1 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 5, 8, 9, 11 и 13, ББ3 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 11 и 13, ББ4 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 3 и 4; АА2 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачком 9; ВВ8 - описане у првом ставу изреке првостепене пресуде под тачком 12, АА3 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 5, 14, 15 и 16, ББ6 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 1, 3, 4 и 14, ББ7 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 4 и 12, ББ8 - описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, под тачкама 14 и 16, АА4 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 3 и 7, ВВ5 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 5, 14 и 16 и ВВ7 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачкама 2 и 10, квалификовао као продужено кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ, а радње које су предузели окривљени: ББ2 - описане у првом ставу изреке под тачком 13, ББ5 - описане у првом ставу изреке првостепене пресуде под тачком 3, ББ9 - описане у првом ставу изреке првостепене пресуде под тачком 5, ГГ1 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачком 15, ВВ - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачком 1, ВВ1 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачком 2, ВВ2 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачком 7, ВВ3 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачком 8, ВВ6 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачком 3, ГГ2 - описане у ставу првом изреке првостепене пресуде под тачком 5, као кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.2005.), јер се у тим радњама окривљених стичу сва субјективна и објективна обележја тог кривичног дела.

Првостепени суд је, када се имају у виду начин на који су окривљени предузели инкриминисане радње, правилно закључио да су незаконите активности предузимали као организована група, са унапред одређеним улогама и задацима у оквиру плана и са циљем да се стекне незаконита добит, те да су групу организовали окривљени ББ, АА1, АА и ББ1, док су остали окривљени постали чланови. Наиме, из изведених доказа произилази да су окривљени, са циљем да стекну противправну имовинску корист, у дужем временском периоду, у међународним размерама, предузимали противправне радње које су се састојале у довожењу моторних возила, за која су знали да су прибављена кривичним делом, њиховом прикривању и припремању за даље протурање, те протурању и продаји истих у земаљама Блиског истока, при чему су то чинили организовано, као група, у којој су, у оквиру заједничког деловања, били међусобно повезани и условљени, јер је свако од њих имао унапред одређену улогу и задатке, без временског ограничења и делатности, стим да је свако од њих понаособ конкретне противправне радње предузео у свему време, месту и на начин како је то ближе наведено у изреци побијане одлуке (а које су детаљно описане на странама 118 до 205 побијане пресуде).

Притом се у појединим жалбама неосновано истиче да је првостепени суд повредио закон када је окривљене осудио за кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ, важећем у време предузимања инкриминисаних радњи, са објашњењем да је исте требало огласити кривим због кривичног дела из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ који је након тога ступио на снагу, јер је блажи, пошто за предметно дело прописује казну од две године. Међутим, по налажењу овог суда, првостепени суд је правилно окривљене огласио кривим и осудио због кривичног дела из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ, који је важио у време предузимања противправних радњи, јер се противправне радње окривљених не би могле подвести под кривично дело из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ, које је прописано каснијим изменама. Наиме, КЗ који је важио у време извршења дела је за кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ прописивао казну затвора у трајању од 6 месеци до 5 година, док је у каснијим изменама за кривично дело прикривање из члана 221 став 4 у вези става 2 и 1 КЗ прописана блажа казна - до две године затвора. Али, кривично дело из члана 221 став 4 у вези става 2 и 1 КЗ, с обзиром на инкриминацију коју прописује, представља ново кривично дело, које није постојало у време предузимања противправних радњи. Стога, не може да представља "блажи закон" у смислу члана 5 ставови 1 и 2 КЗ, тако да окривљени нису ни могли бити осуђени за исто. Самим тим се то односи и на примену института ублажавања казни, односно чланова 56 и 57 КЗ, без обзира што стари закон прописује да се казна може ублажити до 30 дана, а нови - да се може ублажити до 3 месеца.

Даље, првостепени суд је, на правилно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, када је радње окривљених: ББ5 и АА4 - описане у првом ставу изреке првостепене пресуде у тачки 3, те ГГ1 - описане у четвртном ставу изреке првостепене пресуде у тачки 1, квалификовао као кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, а радње окривљеног АА - описане у првом ставу изреке првостепене пресуде у тачки 1, као кривично дело фалсификовање исправе подстрекавањем из члана 355 став 2 у вези става 1 и члана 34 КЗ, собзиром да су окривљени ББ5, АА4 и ГГ1, ради употребе, набавили лажне јавне исправе, док је окривљени АА друге

окривљене подстрекао на такве радње, при чему су конкретне противправне радње предузеле у свему у време месту и на начин како је то описано у изреци првостепене пресуде.

Поред тога, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је радње окривљеног ВВ4 - описане у другом ставу изреке првостепене пресуде, квалификовао као кривично дело превара из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ, а радње окривљених АА и ББ - описане у другом ставу изреке првостепене пресуде, као кривично дело превара у помагању из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 35 КЗ. Такође је правилно применио кривични закон, када је радње окривљеног ББ - описане у првом ставу изреке првостепене пресуде, под тачком 3, квалификовао као кривично дело злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 3 у вези става 1 и члана 34 КЗ. На крају, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је радње окривљеног АА3 - описане у петом ставу изреке првостепене пресуде, квалификовао као кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, а радње окривљеног ГГ1 - описано у четвртном ставу изреке првостепене пресуде под тачком 2, као кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ.

Неосновано се у жалби ТОК истиче да је повређен закон у корист окр. ББ, АА1, АА и ББ1, када их првостепени суд није огласио кривим због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ (које им је измењено оптужницом КТС.бр. 8/07 од 29.11.2010.године стављено на терет). Наиме, правилно анализирајући и ценећи изведене доказе, првостепени суд је утврдио чињенично стање везано за заједничко поступање окривљених, па је те њихове радње квалификовао као кривично дело прикривања из члана 221 став 3 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12., постојеће у време предузимања противправних радњи), правилно закључивши да је чињеница да су они исте предузеле као чланови организоване групе квалификаторна околност, односно основ за теже кажњавање основног кривичног дела и да то искључује могућност правне квалификације тих радњи "организовања" и "чланства" у групи и кроз посебно кривично дело злочиначко удруживање, како је то оптужницом стављено на терет.

Законска дефиниција организоване групе садржана је у одредби члана 112 став 22 КЗ, а таква група је описана и у члану 346 став 1 КЗ, с тим што је прецизирано да треба да има за циљ вршење кривичних дела за која се може изрећи казна затвора од три године или тежа. Наиме, радња извршења кривичног дела из члана 346 став 1 КЗ се састоји у организовању групе или другог удружења за вршење кривичних дела. Притом то "организовање" подразумева стварање групе (најмање три лица) или другог удружења ("банда" и слична организација), плана за вршење кривичних дела, доделу улога појединим припадницима и предузимање свих других мера неопходних за функционисање организације, а дело је довршено самим организовањем и није потребно да је извршено кривично дело због ког је група, односно удружење организовано. Са друге стране, кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.) постоји када је основно кривично дело прикривање (члан 221 став 1 КЗ) извршено од стране организоване групе лица, при чему је за постојање овог

квалификованог облика довољно да се удружи најмање два лица са тим циљем и да је предузета само једна радња у којој се стичу елементи бића кривичног дела из члана 221 став 1 КЗ.

У конкретном случају, у радњама именованих окривљених постоје неки од елемената кривичног дела из члана 346 став 1 КЗ, али и сва обележја кривичног дела из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.), при чему се поједини елементи тих кривичних дела поклапају. Међутим, пошто вршење кривичног дела из члана 221 став 1 КЗ од стране организоване групе (као што је то овде случај) представља квалификаторну околност за постојање тежег облика из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.), то је првостепени суд, по налажењу овог суда, правилно закључио да квалификаторна обележја једног кривичног дела – у овом случају из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ, не могу истовремено представљати и обележја другог кривичног дела - у овом случају из члана 346 став 1 КЗ, само зато што у себи садрже неке од тих елемената, пошто су већ конзумирани бићем кривичног дела из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ.

Собзиром на наведено, у жалби Тужилаштва за организовани криминал се неосновано наводи да је првостепени суд занемарио да члан 346 став 1 КЗ прописује посебно кривично дело којим су санкционисане радње усмерене на само организовање криминалне групе за вршење кривичних дела за која се по закону може изрећи казна затвора од три године или тежа и да је исто свршено када настане неки од облика злочиначког удруживања, односно оног момента када неко организује групу, односно удружење које има за циљ вршење кривичних дела, те да је небитно да ли је након тога предузета било која од активност усмерена на чињење кривичних дела због које је група организована. Кривично дело из члана 346 КЗ подразумева постојање групе са својом организацијом и хијерархијом, утврђеним начином функционисања, поделом улога и простором деловања и друга објективна обележја, као и постојање свести код сваког члана групе о припадности истој, улози, задацима у оквиру групе и друга субјективна обележја, при чему је степен организованости овакве групе много већи од оног који се тражи за кривично дело из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ, које претпоставља "обично организовање" у групу, ради вршења кривичног дела из члана 221 став 1 КЗ, што је управо случај у овој кривичноправној ствари.

Поред тога, у конкретном случају, именовани окривљени су групу организовали са циљем да врше кривична дела из члана 221 КЗ, а не и неких других кривичних дела. Стога, објективне чињенице да су предузели радње усмерене на организацију исте и поделу улога и задатака њеним припадницима, те то што је код њих, као организатора, постојао умишљај и свест да стварају групу, нису довољни да би се могло сматрати да су извршили и кривично дело из члана 346 став 1 КЗ, пошто су њихови умишљаји уствари усмерени на организовано вршење кривичног дела из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ, а све конкретне радње су предузете превасходно у циљу чињења тог кривичног дела. Самим тим, ни тумачење Тужилаштва да квалификовани облик кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ у конкретном случају произилази по другом основу - јер је окривљенима стављено на терет да су

незаконито прибавили ствари чија вредност превазилази милион и по динара, не могу аргументовати тврдњу да постоји повреда закона, посебно што алтернативно постављени услови за квалификовани облик кривичног дела из члана 221 КЗ, не искључују могућност кумулације више тих услова у одређеним случајевима.

Због свега наведеног су, као неосновани, оцењени и наводи из жалби појединих окривљених и бранилаца - да првостепени суд није потпуно решио предмет оптужбе, уз објашњење да је одлучио само о кривичном делу прикривање (тако што је чињенични опис истог "проширио" радњама које су у оптужници квалификоване као кривично дело злочиначко удруживање), али не и о кривичном делу злочиначко удруживање и да је, без обзира на то што сматра да за кривично дело из члана 346 КЗ није било основа за посебно одлучивање, у односу на исто требао да донесе посебну осуђујућу, ослобађајућу или одбијајућу пресуду.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, овај суд је нашао да су жалбе Тужилаштва за организовани криминал, окривљених: АА1, АА2, АА3, АА4, ВВ6 и ВВ7, бранилаца окривљених: АА - адвоката АБ, ББ - адвоката БА, ББ1 и ББ2 - адвоката БА1, ББ3 - адвоката БА3, ББ4 - адвоката БА4, ББ5 - адвоката БА5, ББ6 - адвоката БА6, ББ7 - адвоката БА7, ББ8 - адвоката БА8, ББ9 - адвоката БА9, ВВ - адвоката ВА6, ВВ1 - адвоката ВА1, ВВ2 - адвоката ВА2, ВВ4 - адвоката ВА4 и ВВ5 - адвоката ВА3, неосноване и по том питању.

Наиме, првостепени суд је дао јасне и ваљане разлоге за своју одлуку да, због учињених кривичних дела, окривљене: АА, ББ, АА1, ББ1, ББ3, ББ4, АА2, АА3, ВВ9, ББ5, ББ6, ББ7, окривљеног ББ8, ББ9, АА4, ГГ1, ВВ, ВВ2, ВВ3, ВВ5 и ВВ7 осуди на напред наведене казне затвора (у које је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време проведено у притвору), а да окривљенима: ББ2, ВВ8, ВВ1, ВВ6, ГГ2 и ВВ4 изрекне условне осуде (са утврђеним казнама затвора у трајању од по шест месеци и временом проверавања од по 3 три године), при чему је у довољној мери индивидуализовао и конкретизовао кривично санкционисање сваког од њих понаособ.

Притом је, за сваког од окривљених понаособ, узео у обзир све чињенице и околности прописане чланом 54 КЗ, које су релевантне и од утицаја на избор врсте кривичне санкције и одмеравање казне, па их је правилно оценио и дао им адекватан значај. Тако је правилно, као олакшавајуће околности на страни појединих окривљених, ценио искрено и коректно држање пред судом, чињеницу да су неки признали извршење кривичних дела која им се стављају на терет (окривљени ББ, АА4), чиме су допринели бржем расветљавању предметне кривичне правне ствари, старосну доб неких од њих у време извршења кривичног дела и неосуђиваност (код окривљених ВВ22, ББ7), мањи број предузетих противправних радњи (ВВ), личне и породичне прилике, собзиром да поједини окривљени ожењени и имају децу, од којих су нека малолетна (окривљени ББ, ББ1, АА2, ББ5, ББ6, ББ9, ГГ1, ВВ, ВВ5, ББ3, ВВ2) итд., док је као отежавајуће околности на страни појединих окривљених правилно ценио осуђиваност (код окривљених ББ, АА1, ББ1, ББ4, АА2, ББ5, ББ6, ББ9, АА4, ГГ1, ВВ, ВВ2, ВВ5, ББ3), јер то указује да су у ранијим животним фазама

испољавали асоцијално понашање и да раније кривично санкционисање није у довољној мери остварило утицај у смислу индивидуалне превенције, број предузетих противправних радњи, улоге у у криминалној групи и организовању исте (АА, ББ1, ББ4, ВВ22, ББ5, ББ6, ГГ1, ВВ5, ВВ7) и сл., с'тим да је правилно утврдио да код неких окривљених није било отежавајућих околности (окривљени ББ8).

Када су у питању окривљени: ББ2, ВВ8, ВВ1, ВВ6, ГГ2 и ВВ4, првостепени суд је, по налажењу овог суда, правилно пре свега имао у виду олакшавајуће околности – да до сада нису осуђивани, да су предузели мали број противправних радњи (окривљени ББ2, ВВ8, ВВ1, ВВ6 и ГГ2 су извршили по једно кривично дело прикривања из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ које се састоји од једне радње, док је окривљени ВВ4 извршио кривично дело преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ, које се такође састоји од једне радње), као и њихове породичне прилике и да имају децу (окривљени ВВ8, ВВ6 и ВВ4), као и да је окривљени ВВ4 особа са инвалидитетом (а тој чињеници је правилно дао значај нарочито олакшавајуће околности, па му је, сходно члановима 56 и 57 КЗ, ублажио утврђену казну затвора испод законском минимума прописаног за кривично дело за које је оглашен кривим). Поред тога, првостепени суд је имао у виду и околности конкретног случаја (па самим тим и то да се, када је у питању окривљени ВВ4, ради о случају када власник возила лажно пријави да му је возило које је предходно продао, украдено, са циљем да наплати "штету" од осигуравајућег друштва).

По налажењу овог суда, када се узму у обзир конкретне околности предметних кривичних дела, личности окривљених као извршилаца и степен повређивања заштићеног добра, оправдане су осуде окривљених: АА - на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 4 (четири) месеца, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 14.05.2010.године; ББ – на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 3 (три) месеца, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 28.09.2009.године; АА1 – на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 18.09.2009.године; ББ1 – на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 9 (девет) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 11.02.2011.године; ББ3 - на казну затвора у трајању 2 (две) године и 4 (четири) месеца, у коју је урачунато време проведено у притвору од 25.10.2008.године до 11.02.2011.године; ББ4 - на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци; АА2 – на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 14.08.2007.године; АА3 - на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 29.06.2007.године; ВВ9 – на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци (применом чланова 56 и 57 КЗ), у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 14.08.2007.године; окривљеног ББ5 – на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 5 (пет) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 14.06.2007.године; окривљеног ББ6 – на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 21.02.2008.године; окривљеног ББ7 – на казну затвора у

трајању од 3 (три) године (применом чланова 56 и 57 КЗ), у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 14.08.2007.године; окривљеног ББ8 – на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 06.07.2007.године; окривљеног ББ9 – на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 21.02.2008.године; окривљеног АА4 – на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 21.02.2008.године; окривљеног ГГ1 – на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2007.године до 21.02.2008.године; окривљеног ВВ – на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци; окривљеног ВВ2 – на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци; окривљеног ВВ5 – на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју је урачунато време проведено у притвору од 23.04.2010.године до 21.09.2010.године и окривљеног ВВ7 – на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 28.06.2010.године до 28.10.2010.године. Предметне казне затвора су правилно одмерене и одговарају тежини и последицама извршених кривичних дела, као и степену кривице окривљених, тако да ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 КЗ, јер су исте нужне и довољне да би се постигла индивидуална превенција у односу на сваког од окривљених понаособ, у смислу да убудуће не чине кривична дела, као и општа превенција, односно васпитни утицај на друге да не испољавају асоцијално понашање, те изражавање друштвене осуде за предметно кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона.

Такође, када се узму у обзир све околности конкретних случаја, личност окривљених ББ2, ВВ8, ВВ1, ВВ6, ГГ2 и ВВ4 као учиниоца, те степен повређивања заштићеног добра, изрицање наведених условних осуда (са утврђеним казнама затвора у трајању од по шест месеци и временом проверавања од по 3 три године) су, и по налажењу овог суда, оправдане. Исте одговарају природи, тежини и последицама кривичних дела учињених од стране ових окривљених, сразмерне су степену њихове кривице и нужне су и довољна да се, у односу на сваког од именованих окривљених понаособ, у оквиру сврхе прописане чланом 4 КЗ, оствари сврха условне осуде из члана 64 КЗ, пошто се и упозорењем уз претњу казном, може утицати на исте да се убудуће не појављују као извршиоци кривичних дела.

Међутим, овај суд је, у другом ставу изреке ове пресудње, преиначио првостепену пресуду у делу у коме је садржана одлука о кривичној санкцији која је изречена окривљеном ВВ3 и истог, узевши у обзир олакшавајуће и отежавајуће околности које је првостепени суд правилно утврдио, за кривично дело прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.), осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци. Овако одмерена затворска казна је сразмерна тежини извршеног кривичног дела, јачини угрожавања заштићеног добра, околностима под којима су противправне радње предузете, последицама истих и степену кривице окривљеног, те мотивима и побудама за чињење предметног кривичног дела и истовремено је нужна и довољна за остваривање сврхе кажњавања

прописане чланом 42 КЗ, у оквирима опште сврхе изрицања кривичних санкција прописане чланом 4 КЗ, пошто ће се њоме постићи индивидуална превенција у односу на окривљеног, у смислу да убудуће не чини кривична дела, као и општа превенција, односно васпитни утицај на друге да не испољавају асоцијално понашање, те изражавање друштвене осуде за предметно кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона. утицати на окривљеног

Собзиром на наведено, жалбени наводи који се односе на део првостепене пресуде у коме је садржана одлука о кривичним санкцијама, су оцењени као неосновани.

Тако, нису основани наводи из жалбе заменика тужиоца за организовани криминал да изречене условне осуде нису примерене. Члан 64 став 2 КЗ прописује да је сврха условне осуде да се према учиниоцу кривичног дела не примени казна, када се може очекивати да ће само упозорење уз претњу казном довољно утицати на њега да више не врши кривична дела. Члан 66 став 4 КЗ прописује да ће суд, приликом одлучивања да ли ће изрећи условну осуду, водити рачуна о сврси исте, а посебно узети у обзир личност учиниоца, ранији живот истог, понашање после извршеног кривичног дела, степен кривице и друге околности под којима је кривично дело учињено. Стога, када су у питању окривљени: ББ2, ВВ8, ВВ1, ВВ6, ГГ2 и ВВ4, првостепени суд је, по налажењу овог суда, правилно поступио када им је изрекао условне осуде, за шта је дао ваљане разлоге, које у свему прихвата и овај суд, при чему је имао у виду тежину кривичних дела за које су ови окривљени оглашени кривим, степен друштвене опасности кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ (па тиме и околност да су противправне радње предузеле у оквиру групе), као и последице тих противправних радњи, те чињеницу да су се при свему томе искључиво руководили сопственим интересом – остваривањем велике незаконите имовинске користи без уложеног рада.

Даље, жалба заменика тужиоца за организовани криминал није основана ни у делу који се односи на одлуку о казнама затвора на које су осуђени остали окривљени, јер првостепени суд није предимензионирао олакшавајуће околности на страни истих. Даље, када је у питању окривљени ВВ7, не могу прихватити аргументи везани за "бројност радњи", собзиром да је исти осуђен само за две противправне радње, које је признао и детаљно описао. Поред тога, чињенице да поједини окривљени нису признали предузимање противправних радњи које им се стављају на терет, првостепени суд правилно није ценио као отежавајућу околност, собзиром на њихово право да се у кривичном поступку који се против њих води бране не начин на који сматрају да је за њих најповољнији. Стога се те чињенице и не могу посматрати као "држање након извршења кривичног дела" и "неизражавање кајања", пошто се лице не може кајати за нешто за шта тврди да није учинило. Чињеница да неко лице није осуђивано, се не може пренебрегнути због његових година старости, односно да је "у питању релативно млада особа" (нпр. код окривљеног ВВ22, јер је рођен 1986.године, ББ7 итд.). Околности да су окривљени, у временском периоду у наведеном оптужном акту, из земаља европске уније прибавили велики број врло вредних аутомобила, аутобуса, камиона са приколицама, хладњача и других моторних возила, да је организована читава мрежа ради тога, да су ангажована многа лица у сврху протурања тих моторних возила итд., а све у циљу

прибављања противправне имовинске користи, представљају обележја кривичних дела због којих су окривљени оглашени кривим и осуђени, па не могу засебно бити цењене и у смислу члана 54 КЗ. На крају, нису основани ни наводи Тужилаштва да су казне требале да буду веће због "угрожавања међународног положаја Републике Србије" и објашњење да кријумчарење моторних возила из европских земаља представља "међународни проблем", јер се Србија појављује као транзитна држава, или држава где се тако возила препродају.

Са друге стране, као неосновани су оцењени и наводи из жалби окривљених и њихових бранилаца, који се односе на део побијане пресуде у коме је садржана одлука о кривичним санкцијама. Тако, када је у питању окривљени ББЗ, првостепени суд је правилно утврдио чињенице и околности из члана 54 КЗ, па је као олакшавајуће околности ценио – да је реч о породичном човеку и оцу малолетног детета, а као отежавајућу околност - његову ранију осуђиваност, без обзира што се ради о пресуди Другог општинског суда у Београду К.бр. 580/95 од 02.12.1998.године. Даље, првостепени суд је на страни 223 образложио због чега је неопходно да се окривљени ВВ2 осуди на казну затвора, без обзира што је оглашен кривим због једне противправне радње, објаснивши због чега сматра да није било места да му се изрекне условна осуда, већ да је неопходно да се осуди затворску казну, при чему је правилно, као олакшавајуће околности, ценио да је ожењен и отац двоје малолетне деце, а као отежавајућу околност - његову ранију осуђиваност (2005.године због кривичног дела недозвољена трговина из члана 147 став 4 КЗ РС). Када је у питању окривљени ББ5, нису основани жалбени наводи да би се сврха кажњавања у његовом случају могла остварити и условном осудом. Првостепени суд је, по налажењу овог суда, правилно утврдио и оценио олакшавајуће околности на његовој страни – признање, породичност и да је отац малолетног детета, па самим тим и чињенице да је у међувремену засновао породицу коју издржава и да се стара о болесној мајци. Са друге стране није преценио значај отежавајућих околности, када је ценио чињеницу да је више пута осуђиван. И када је у питању окривљени ББ1, првостепени суд је на правилан начин оценио како олакшавајуће, тако и отежавајуће околности (којима притом није дао "превелик" значај), при чему није могао да, као олакшавајућу околност, цени његову "неосуђиваност", собзиром да из документације и података који су добијени од његове матичне државе – , произилази супротно - да је осуђиван. Даље, када је у питању окривљени АА3, првостепени суд је узео у обзир све околности које имају карактер олакшавајућих, при чему није могао да, у смислу члана 54 КЗ, цени чињенице да се у друштву окривљеног АА "кретао због блиског пријатељског односа са његовим покојним оцем", а да је у недозвољене активности "увучен" зато што је ВВ14 његовом оцу дуговао новац, па су га, да би му исти вратили, условљавали да се укључи у продају возила и предложи потенцијалне купце. Поред тога, када је у питању окривљени ББ4, првостепени суд је правилно ценио да је породичан човек, отац троје малолетне деце, при чему не постоје нејасноће у вези са тим да га првостепени суд третира као осуђивано или неосуђивано лице, пошто ранију осуђиваност није узео као отежавајућу околност, али је имао у виду да је ранијим животним фазама испољавао асоцијално понашање, тако да и по оцени овог суда, није било места да се утврђеним олакшавајућим околности да значај нарочито олакшавајућих, ни да се окривљеном изрекне условна осуда. Када је у питању окривљени ВВ6,

првостепени суд је имао у виду чињенице везане за његову породичност, родитељство и временски период у коме није процесуиран. На крају, када је у питању окривљени АА, првостепени су је, супротно оном што се наводи у жалби његовог браниоца, правилно ценито како отежавајуће, тако и олакшавајуће околности, при чему им је дао одговарајући значај.

На крају, чињенице да се окривљени ВВ1 у међувремену оженио и постао отац, да су и окривљени АА1 и АА4 добили још деце (АА1 треће дете, а АА4 још два детета), да је окривљени АА1 постао директор угоститељског објекта у Београду, да је окривљени ВВ7 у међувремену засновао стални радни (и да намерава да заснује породицу, купи плац и изгради породичну кућу, у којој би живео са мајком и будућом супругом), а да ванбрачна супруга АА4 није у радном односу, би могле бити цењене у смислу члана 54 КЗ, али, по налажењу овог суда, у конкретном случају не могу довести до другачије одлуке суда по питању кривичних санкција које су им изречене због учињених кривичних дела.

Такође, првостепени суд је правилно поступио када је, на основу члана 87 КЗ окривљенима изрекао мере безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде, за шта је у образложењу дао ваљане разлоге. Наиме, члан 87 КЗ прописује да се мера безбедности одузимања предмета одређује у погледу предмета који је био употребљен приликом извршења кривичног дела. Из побијане пресуде и списка јасно произилази на који начин и у које сврхе су окривљени употребили предмете који су одузети, па је евидентно да се ради о предметима чије је одузимање по закону обавезно, пошто су, или употребљени приликом извршења кривичних дела, или су били намењени за извршење кривичних дела.

По налажењу овог суда, првостепени суд је окривљене које је огласио кривим, правилно и у складу са одредбама ЗКП, обавезао да плате **паушалне износе**, који су ближе наведени у изреци првостепене пресуде, узевши при том у обзир сложеност и дужину трајања предметног кривичног поступка, те имовно стање именованих окривљених, као и да надокнаде **трошкове кривичног поступка**, одредивши да ће о висини тих трошкова бити одлучено посебним решењем.

Првостепени суд је такође донео правилну одлуку и када је у питању ослобађајући део побијане пресуде. На основу потпуне и исправне анализе и оцене изведених доказа (сходно одредбама чланова 17 и 352 ЗКП – како понаособ, тако и у њиховој међусобној повезаности, као и у склопу са наводима из одбране), првостепени суд је донео правилне закључке у вези основаности оптужбе у односу на окривљене: ГГЗ - по питању кривичног дела прикривање из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ ("Службени гласник РС", бр.85/05 од 06.10, 88/05 од 14.10 и 107/05 од 02.12.), извршеног током марта 2007.године и ВВ7 - по питању кривичног дела превара у помагању из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 35 КЗ, извршеног крајем августа 2006.године. Наиме, собзиром на оно што произилази из списка предмета, првостепени суд није ни могао да изведе другачији закључак, сем да се из изведених доказа не може са несумњивом сигурношћу закључити да су они извршили предметна кривична дела. Стога је, крећући се у границама доказа који су изведени и базирајући се на чињеницама које из истих произилазе, окривљене ГГЗ и ВВ7, правилно ослободио од

оптужбе за иста, сходно члану 355 тачка 2 ЗКП, дајући за ове закључке ваљане разлоге на странама 71, 72, 75, 155, 227 и 228 побијане пресуде.

Тако, окривљеном ГГЗ је оптужним актом (под тачком VIII) стављено на терет да је извршио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 и кривично дело прикривања из члана 221 став 3 у вези става 1 КЗ, тако што је вршио преузимање возила од организатора и других лица, као и превозење и предавање истих купцима. Међутим, у вези ових радњи није конкретизован ниједан догађај, па је правилан закључак првостепеног суда да се није могло утврдити када је, којом приликом и која конкретна возила окривљени ГГЗ преузимао, од кога, те где их је превозио и коме предавао, посебно што је и он то негирао, наводећи да, када је у питању возило марке "Волксваген" типа „Туарег“, није знао да је прибављено извршењем кривичног дедла, нити да су подаци у документима фалсификовани, уз објашњење да није имао разлога да то проверава, јер је, по договору са окривљеним АА, исто требао само да превезе из Чачка за Београд, при чему је сазнао да је возило украдено, тек када га је у Горњем Милановцу зауставила полиција.

Са друге стране, у жалби Тужилаштва се, кроз својствену анализу и оцену изведених доказа, даје другачије виђење чињеничног стања у вези са предметним догађајима - да је окривљени ГГЗ знао за порекло предметног возила, као и да су подаци у вези истог фалсификовани, уз објашњење да је за предметну организовану групу у више наврата вршио превоз возила и да му је зато морало бити познато да се окривљени АА бави и препродајом крадених аутомобила (посебно што је био хапшен у Грчкој, када је за исто лице возио краден аутомобил). Али, то што су докази од стране суда оцењени на начин који се не уклапа у виђење Тужилаштва, не значи да је, у делу првостепене пресуде у коме су именовани окривљени ослобођени од оптужбе, чињенично стање погрешно и неправилно утврђено. Првостепени суд је за ту одлуку дао уверљиве разлоге, при чему је имао у виду све чињенице садржане у списима предмета, које се односе на предметне догађаје. Притом није "олако" прихватио одбране именованих окривљених у вези са предметним догађајима, већ је исте анализирао на правилан начин – појединачно и у склопу са осталим изведеним доказима и утврђеним чињеницама, па их је правилно оценио као убедљиве и логичне.

Уз све то, са основом се у жалби браниоца окривљеног ВВЗ, адвоката ВАЗ, истиче да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења овог окривљеног за кривично дело из члана 355 став 1 КЗ. Наиме, окривљеном је стављено на терет да је, дана 21.07.2006.године, извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 1 КЗ (у првостепеној пресуди описано у првом ставу, под тачком 8). За исто је Кривичним закоником прописана казна затвора до три године. Чланом 103 став 1 тачка 6 КЗ, прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекну три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а чланом 104 тачка 6 КЗ, да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења. Стога је апсолутна застарелост кривичног гоњења за предметно кривично дела, наступила по протеклу шест година од предузимања последње радње извршења које му се ставља на терет,

односно 21.07.2012.године. Стога је Апелациони суд у Београду, уважавањем жалбе браниоца окривљеног ВВЗ, на основу члана 422 став 3 ЗКП, у трећем ставу изреке ове пресуде, према истом одбио оптужбу због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 1 КЗ. Притом, имајући у виду да је оптужницом ТОК окривљеном ВВЗ стављено на терет кривично дело из члана 355 став 1 КЗ, да иста није мењана до окончања главног претреса, да је од стране првостепеног суда оглашен кривим управо за то кривично дело, те да је његов бранилац у жалби указао на наступање запсолутне застарелости кривичног гоњења када је у питању то кривично дело, то овај суд није дирао у чињенични основ и правну оцену која су, у односу на овај догађај, дате у оптужници ТОК и које су прихваћене и од стране првостепеног суда.

Како је првостепена пресуда, због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, преиначена у делу који се односи на окривљеног ВВЗ и кривично дело из члана 355 став 1 КЗ, овај суд се није упуштао у посебну анализу навода и предлога из жалби који се односе на предметно кривично дело, а такође је одлучено да трошкови кривичног поступка, који се тичу предметног кривичног дела, падну на терет буџетских средстава.

Апелациони суд у Београду је, на основу члана 20 ЗКП, одлучио као у четвртом ставу изреке ове пресуде, пошто је утврдио да су, током жалбеног поступка, преминули окривљени ББ11 (по изводу из матичног регистра умрлих за подручје општине Подгорица преминуо 08.06.2012.године и уписан у МРУ под бројем 204/12) и ВВ9 (по изводу из матичне књиге умрлих за подручје општине Смедерево преминуо 02.07.2012.године и уписан у МКУ под бројем 204/12). Имајући у виду ту чињеницу, овај суд није посебно излагао жалбене наводе браниоца окривљеног ВВ9, нити је засебно образлагао њихову основаност, нашавши да би то било беспредметно, собзиром на наступелу чињеницу смрти, док у односу на окривљеног ББ11 није ни било жалбе.

Апелациони суд у Београду је анализирао и ценио и остале наводе из жалбе Тужилаштва за организовани криминал, окривљених и бранилаца окривљених неосновани, али их није посебно излагао и образлагао, нашавши да нису од утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари.

Због наведених разлога, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је, на основу члана 457 и 459 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар
Жак Павловић с.р.

Председник већа-судија
Слободан Рашић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарница
Светлана Антић